ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

10 ΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 652 | ΑΘΗΝΑΙ 31 ΜΑΪΟΥ 1969

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Μετὰ τὴν θύελλαν τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου, τὸ πνεῦμα, ὑπὸ τὸ κράτος ἑνὸς ἀλλόφρονος πανικοῦ, ἐπεχείρησε μίαν μεταξίωσιν τῶν ἀξιῶν, ὡς αἴτημα δῆθεν τῶν καιρῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ 20οῦ αἰῶνος τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο κενὸν τὸ χαρακτηρίζον τὴν ἐποχήν μας ὡς ἐποχὴν παρακρούσεως.

Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τραγικὸν χῶρον τῆς ὑπάρξεως τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ἀφέθησαν ἐλεύθεραι αἱ ὑπόγειοι διονυσιακαὶ δυνάμεις, αἵτινες ὑπὸ τὴν συνοδείαν τοῦ μοιρολατρικοῦ καὶ πικροῦ τόνου τῆς Φιλοσοφίας — θετικὸς καὶ ἀρνητικὸς Ὑπαρξισμὸς καὶ Μαρξισμὸς — ἐκδηλώνουν τὴν μανίαν των ἐκρηγνυόμεναι, θραύουσαι καὶ συντρίβουσαι μὲ δύναμιν «τελλουρίων στοιχείων» τὸν λεπτὸν ἀπολλώνειον φλοιὸν τῆς ὑπάρξεως καὶ ἐπιχειροῦν ἐπέλασιν ἑνὸς τρομεροῦ καὶ φρικαλέου βαρβαρισμοῦ ἔνθα ἡ ἀρετὴ σαρκάζεται, ἡ ὁμορφιὰ ἐμπαίζεται καὶ πᾶσα ἀνθρωπίνη πίστις χλευάζεται.

Ἡ θεία σπίθα ἡ κρυπτομένη εἰς τὰ ἔγκατα τῆς ὑπάρξεως, ἀναζητεῖ μὲ πόνον καὶ νοσταλγίαν τὴν ἀπωλεσθεῖσαν ψυχοπνευματικὴν καὶ σωματικὴν ἁρμονίαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Σοδόμων τῆς συγχύσεως καὶ τὰς ρύμας τῶν Γομόρρων τοῦ ποικιλοχρώμου ξεφαντώματος τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Τὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς μας δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀπελπισμένη κραυγὴ αὐτῆς τῆς προσπαθείας τοῦ πνεύματος μέσα εἰς τὴν ἀβύσσους.

Ὁ πολιτισμός της, Λεβιάθαν τῆς Τεχνικῆς, χωρὶς λουλούδια καὶ φῶς, χωρὶς μουσικὴν καὶ Θεόν, κατέστη νεκρὸς πλαγωμένη μοναξιὰ ἑνὸς πρωτογόνου κόσμου. Καμμία πυρετικὴ πτῆσις εἰς τὴν ἀπεραντωσύνην τῶν ἰδεῶν, κανεὶς ὑψηλὸς πυρετὸς ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν ἀνάβασιν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν αἰωνίων ἰδανικῶν. Κανένα κήρυγμα ἡρωϊσμοῦ ἐναντίον τῆς ραθυμίας τοῦ «ματαιότης ματαιοτήτων» καὶ τῆς ραστώνης τοῦ «ἐς αὔριον τὰ σπουδαῖα».

Ὅλα διαλυμένα, χρεωκοπημένα καὶ θρησκεῖαι καὶ σοφίαι καὶ ἠθικαὶ καὶ κοινωνικαὶ σχέσεις.

Καὶ τὸ χείριστον: Ἡ καρδία χωρὶς ἀπόθεμα ἀγάπης.

Ἐσημειώθη, λοιπόν, αὐτὴ ἡ πρωτάκουστος ὑπέρβασις τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος καὶ ἐπέσαμεν εἰς τὸ κενὸν καὶ τὸ μηδέν.

Ἑτερόκλητοι σταυροφορίαι ἐκινήθησαν καὶ κινοῦνται ὄχι διὰ ν' ἀπελευθερώσουν, ἀλλὰ διὰ νὰ δημιουργήσουν ἕνα Πανάγιον Τάφον. Πολιτικαὶ καὶ πνευματικαὶ κάστα συνέταξαν καὶ συντάσσουν αὐτὸν τὸν εὐρωπιῶντα καὶ ὑπὸ κατάρρευσιν κόσμον ὑπὸ τὴν ἀβεβαιότητά των καὶ ὑπὸ τὴν ἀπουσίαν τῆς ἀνωτάτης εὐθύνης καὶ τοῦ ὑπερτάτου χρέους.

Καὶ μέσα εἰς τὴν «Ἔρημον Χώραν», κατὰ τὸν Ἄγγλον ποιητὴν Ἔλιοτ, ὁ κορυφαῖος τρόμος (ἀτομικὸς πόλεμος) παραλύει τὰ πάντα. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν «Ἔρημον Χώραν» ζοῦν μὲ τὰ ξυλοκέρατα τοῦ πνεύματος οἱ σκωροφαγωμένοι, οἱ μνησίκακοι, οἱ ἀδιάλλακτοι, οἱ στενοκέφαλοι, οἱ φευτοεμβριθεῖς, οἱ μουμιοποιημένοι, αὐτὰ τὰ παράσιτα τοῦ πνεύματος, αὐτὰ τὰ θλιβερὰ ἠθικά, πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ βάραθρα συνθηκολογήσαντα μὲ τὴν μοίραν των ὡς ἀπολιθώματα ἑνὸς ἀπωλεσθέντος κόσμου.

Οἱ ἄλλοι, οἱ ἄνω θρώσκοντες — οἱ πιὸ ἀνθρώπινοι ἄνθρωποι — ἀναζητοῦν τὸ «ἄλας τῆς γῆς».

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν τραγῳδίαν τοῦ πνεύματος ἔζησεν καὶ ὁ λαός μας ἀπὸ τῆς τραγικῆς ἐκείνης νυκτὸς τοῦ 1922, ὅταν ὁ Μεγάλος Σκοπός του κατεποντίσθη εἰς τὸν λιμένα τῆς Σμύρνης, μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Τὴν νύκτα ἐκείνην, ἄνδρες τολμηροὶ καὶ γενναῖοι, γεμᾶτοι φῶς καὶ φλόγα ἥρπασαν τὸ πηδάλιον τοῦ σκάφους τοῦ Ἔθνους καὶ ἔκτοτε, δεινοὶ οἰακοστρόφοι, ὁδηγοῦν τοῦτο εἰς τὸν ἀσφαλῆ λιμένα τῶν πεπρωμένων τῆς Φυλῆς.

Ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες σήμερον προσπαθοῦν νὰ συνδυάσουν τὴν παράδοσιν μὲ τὰς προοδευτικὰς τῶν μαρτύρων ἰδέας, νὰ ἑρμηνεύσουν μὲ εἰλικρίνειαν τοὺς πόθους τοῦ Μεγάλου Λαοῦ μας, νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἀνησύχους διαθέσεις του — χαρακτηριστικὸν ὅλων τῶν Μεσογειακῶν λαῶν — καὶ ἐν ταὐτῷ νὰ θεμελιώσουν τὴν εἰρήνην εἰς τὰς ψυχάς, νὰ ἑδραιώσουν τὴν δεινοπαθήσασαν ἐλευθερίαν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς πειθαρχίας, νὰ ἀνεβάσουν τὴν δικαιοσύνην εἰς τὸν θρόνον της καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τοὺς ὅρους τῆς δημιουργίας καὶ τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς.

Ἡ Ἐπανάστασις ἔθεσεν «τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν τύπων τῶν ἄλλων» καὶ καλεῖ ὅλους ἡμᾶς τοὺς νεοέλληνας νὰ ὑπερβῶμεν ἑαυτοὺς καὶ ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν μοῖραν μας μ' ἕνα καὶ μόνον σκοπόν: Τὸν σκοπὸν τῆς Ἑλλάδος μας.

Κανεὶς ἠθικὸς δισταγμὸς καὶ κανένας πνευματικὸς δαλτωνισμὸς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς Νέας Ἑλλάδος. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου μία καὶ μοναδικὴ ὁδὸς ὑπάρχει: ἡ ὁδὸς τῆς Παιδείας. Ἀλλὰ Παιδεία σημαίνει ἐκπαιδευτικὸς καὶ κυρίως Διδάσκαλος. Διδάσκαλος δὲ θὰ εἰπῇ ψυχὴ οἰστρηλατημένη καὶ δημιουργική, ψυχὴ κατεχομένη καὶ πυρπολουμένη ἀπὸ τὸν θεόν, ψυχὴ πλημμυρισμένη καὶ κατακλυσμένη ἀπὸ ἀγάπην, ψυχὴ αἰχμαλωτισμένη καὶ παραδομένη εἰς τὴν φλογερὰν πίστιν τῶν δυνατοτήτων τοῦ Νεοέλληνος καὶ τῆς Φυλῆς. Εἶναι τραγικὸν νὰ εἶναι κανεὶς σήμερον Ἕλλην Διδάσκαλος. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Διδάσκαλος δὲν εἶναι ὑπάλληλος τῆς «ἁράδας». Ὁ Διδάσκαλος ἀναλαμβάνει ἱερὰν ἀποστολήν, ἐπιτελεῖ λειτουργικὸν ἔργον καὶ ἐνσαρκώνει ὅλους τοὺς Νόμους καὶ τῆς Θρησκείας καὶ τοῦ Ἔθνους μας.

Ὁ Διδάσκαλος εἶναι ὁ καλλιτέχνης ὁ ἐπεξεργαζόμενος ἔμψυχον ὑλικὸν συντιθέμενον ἐξ ἐνστίκτων καὶ προδιαθέσεων ἀναβιβάζων τοῦτο ἐκ τοῦ βιολογικοῦ ὄντος καὶ τὸ πνευματικὸν τοιοῦτον.

Ἀποστολὴ τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἡ ψυχικὴ καλλιέργεια, ἡ ἠθικοποίησις, ἡ ὑποταγὴ τῶν ἐνστίκτων εἰς τὸ πρόσωπον, ἡ ἀνάπτυξις κυρίως τῶν ἀνωτέρων συναισθημάτων τῆς φιλοπατρίας, τοῦ οἰκογενειακοῦ, τῶν κοινωνικῶν, τοῦ καλαισθητικοῦ, τοῦ καθήκοντος, τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ εἰς τοὺς τρυφεροὺς βλαστοὺς τοῦ Ἔθνους μας ἐντὸς τοῦ θερμοκηπίου τὸ ὁποῖον λέγεται Δημοτικὸν Σχολεῖον.

Ἀποστολή του εἶναι ἡ ἀνάπτυξις, τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, ἤτοι τῆς προσοχῆς, τῆς ἀντιλήψεως, τῆς μνήμης, τοῦ συλλογισμοῦ, τῆς κρίσεως καὶ τῆς φαντασίας, ἡ ἰσχυροποίησις τῆς βουλήσεως, ἡ ἔφεσις πρὸς τὸ καλόν, ἡ διάπλασις ἀδαμαντίνου χαρακτῆρος καὶ ἡ συγκρότησις τελείας προσωπικότητος εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Ἔθνους.

Ὁ Διδάσκαλος μορφώνει, ἐξημερώνει, ἐξευγενίζει, παρέχει ἐφόδια εἰς μέλλοντας γεωργούς, τεχνίτας καὶ ἐπαγγελματίας.

Ὁ Διδάσκαλος ἐμφυσᾷ πνοήν, μεταδίδει φῶς ἐκ τοῦ φωτός του, χαλκεύει ἦθος εἰς τὰ εὔπλαστα τῶν ἀνθρώπων σώματα, ρυθμίζει τὰς ἀντιρρόπους δυνάμεις τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς προόδου, τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως.

Εἰς αὐτὸν εἶναι ἐμπεπιστευμένα ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Ἐθνικοῦ βίου, ἡ διατήρησις τῶν ὡραίων πατροπαραδότων ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἡ διάσωσις τῶν λαϊκῶν ρυθμῶν εἰς τοὺς χοροὺς καὶ τὰς τέχνας καὶ πᾶσα λαογραφικὴ καὶ ἐθνολογικὴ ζύμωσις.

Εἰς αὐτὸν καταλήγουν ὅλα τὰ προβλήματα βελτιώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ μας δσον κι' ἂν ταῦτα παρακολουθῶνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ γραμματεὺς τῆς Κοινότητας, ὁ φάλτης, ὁ σύμβουλος, ὁ καθοδηγητής, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Κράτους, ὁ ἐκπολιτιστής.

ΠΡΙΝ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Τοῦ κ. Βασ. Τάκη, διδ)λου Ἀμφιθέας-Ξυλοκάστρου

Τώρα ποὺ συμπληροῦνται δύο ἔτη, ἀφ' ὅτου ἡ Ἐπανάστασις ἐξήγαγε τὴν χώραν ἐκ τοῦ τρομεροῦ καὶ ἐπικινδύνου ἀδιεξόδου, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν ὡδήγησεν ὁ φαῦλος κύκλος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῆς πολιτικῆς του, δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ ἀναμνησθῶμεν τῆς — ἀνεπαναλήπτου, εὐτυχῶς, — ἐποχῆς ἐκείνης.

Κόμματα χωρὶς σαφῆ ὅρια καὶ μὲ πλέον ἀσαφῆ προγράμματα. Κόμματα χωρὶς ἱεραρχίαν καὶ ὀργάνωσιν, μὲ ἐλαστικότητα στόχων καὶ πτωχείαν σκοπῶν.

Τριακόσιοι, κατὰ τύπους ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ, κατ' οὐσίαν ὄργανα τῶν κομμάτων διὰ τὰ ὁποῖα καὶ μόνον εἰργάζοντο, ἀσύδοτοι καὶ ὑπεράνω τῶν νόμων, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκάστοτε ἐκλογῶν, ἐπεδίδοντο εἰς ἕναν ἀγῶνα ἀλληλοεξοντώσεως, ἐξαγορᾶς συνειδήσεων, ὑστεροβούλων ἐξυπηρετήσεων, ποὺ δὲν εἶχον καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ εἰς ἓν καὶ μόνον ἀπέβλεπον, τὴν ἐπανεκλογήν των εἰς τὰς ἐπομένας ἐκλογάς.

Πολιτικοὶ καὶ πολιτικάντηδες χωρὶς πιστεύω, κομματάρχαι ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐπαγγελματίαι τοῦ ψεύδους καὶ τῶν ὑποσχέσεων, εἶχον ἀναγάγει εἰς ἀρχὴν ἀπαράβατον τὴν κομματικὴν σκοπιμότητα εἰς πᾶσαν ἐνέργειάν των.

Ρευστότης συνειδήσεων, συναλλαγή, ἀρριβισμός, κακοήθεια, χαμαιλεοντισμός, νὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς προεπαναστατικῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἀμοραλισμός, ἀναισθησία, ἐρασιτεχνισμός, νεποτισμός, ἀσυδοσία καὶ παντελὴς ἀδιαφορία διὰ τὸν λαὸν καὶ τὰ προβλήματά του, διαφθορὰ εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα, ἐκφαυλισμὸς τῶν πάντων, ἰδοὺ ἡ ταυτότης τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς προεπαναστατικῆς Ἑλλάδος.

Πολιτικοὶ - παράσιτα τοῦ ἐθνικοῦ θησαυροφυλακίου, ἀλεξιπτωτισταὶ εἰς τὸν πολιτικόν μας χῶρον, κατέρχονται εἰς τὴν κονίστραν μὲ μοναδικά, ἀλλά, δυστυχῶς, ἀκατανίκητα, ὅπλα τὴν κληρονομίαν κάποιου ὀνόματος, ἢ κάποιας μεγάλης, καὶ πολλάκις ἀνομολογήτου, περιουσίας.

Χάρις εἰς τὰ προσόντα των αὐτά, εἰς τὰ ὁποῖα δέον νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν εὐκαμψίαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν εὐλυγισίαν τοῦ αὐχένος των, κατώρθωναν νὰ ἐπιπλέουν ὡς οἱ φελλοί, κατὰ τρόπον εὐθέως ἀνάλογον πρὸς τὰς κενὰς κεφαλάς των. Ἡ ἀξία καὶ ἡ ποιότης ἑνὸς πολιτικοῦ δὲν ἐμετρᾶτο μὲ ἔργα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ (αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν ἔργων ἦτο ἄγνωστον), ἀλλὰ μὲ διαμερίσματα εἰς πολυκατοικίας τῆς πρωτευούσης καὶ μὲ «παράθυρα» καταστρατηγήσεως τῶν νόμων ὑπὲρ τῶν ἀνόμων.

Δύστηνος Ἑλλάς! Πολλὰ ὑπέφερες εἰς χεῖρας τοιούτων ἀνδρῶν. Καὶ ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὸν ὁποῖον σὲ ὡδήγουν μόνον μία Ἐπανάστασις ἐπέπρωτο νὰ σὲ σώσῃ.

ΒΑΣ. ΤΑΚΗΣ

Ἀκτινοβολεῖ διδάσκων καὶ συγγράφων. Ἀντλεῖ ἐκ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς προόδου καὶ συνθέτει ἐξέλιξιν ἐκπολιτίζων, φρονιματίζων καὶ ἐμφυχώνων τὰς λαϊκὰς μάζας.

Ἐν πολέμῳ ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικός, ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης ἀναδεικνύεται εἰς γενναῖον ὑπερασπιστὴν τῶν πατρίων καὶ πίπτει εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν «τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενος» ἑκατοντάδες τὰ ὀνόματα των εἰς τὰς μαρμαρίνας πλάκας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας.

Πρωτοπόρος καὶ πρωταγωνιστὴς εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐξορμήσεις.

Ἡ ἱστορία γίνεται ῥυθμὸς εἰς τὰ χείλη του καὶ ἐπιζεῖ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Φυλῆς.

Ἐμπροσθοφυλακή, σκοπιὰ καὶ παρατηρητήριον τοῦ Ἐθνικοῦ ὁρίζοντος,

Μυσταγωγὸς τῆς λατρείας τοῦ Ὡραίου, τοῦ Ἀγαθοῦ καὶ τοῦ Ὑψηλοῦ,

Ἱεροφάντης τῶν Ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν,

Ἐθνικὸς φρονηματιστὴς τῆς Νεολαίας ἐνσταλάζων εἰς τὴν ψυχήν της τὴν Ἀρετήν,

Μεταλαμπαδευτὴς ἀξιῶν καὶ ἰδανικῶν,

Συμπυκνωτὴς τῆς σοφίας παρόντος καὶ παρελθόντος,

Παρασκευαστὴς τῶν μελλόντων ἡγητόρων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς προόδου καί, τέλος,

«Λαμπὰς καιομένη καὶ φωτίζουσα».

Κλῆρος του: «Πάντοτε μοχθεῖν καὶ οὐδέποτε ἀποκάμνειν».

Μέγα τὸ ἔργον του καὶ αὐτὸ τοῦ προσδίδει ἐπαξίως τὴν πρώτην ἐν τῇ Κοινωνίᾳ θέσιν.

Ἡ Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησις, διακηρύξαρα διὰ τῶν ἐπισημοτέρων χειλέων της, ὅτι: «ἡ Παιδεία εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου διὰ τὸ Ἔθνος» καὶ «τὴν ἀπόπειραν ἰδιαιτέρου, ἐντὸς τοῦ 1970, μισθολογίου διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς» ἀναγνωρίζει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἔτη πολλὰ δὲν ἀνεγνώριζεν τὸ Ἐπίσημον Κράτος, παρ' ὅλον ὅτι τὸ συμφέρον καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Λαοῦ ἐπέβαλεν, ἤτοι: Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἱερότητος τοῦ ἔργου τοῦ Διδασκάλου.

Ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ αὔτη ἐξύψωσις καὶ ἀνύψωσις τοῦ διδασκάλου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, σημαίνει ἀπαγκίστρωσιν τῆς Χώρας ἀπὸ τὴν ὑπανάπτυξιν καὶ τὴν εἴσοδον ταύτης εἰς τὴν τροχιὰν τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

Τὸ δραμα τῆς Νέας Ἑλλάδος, ὅπως οἱ Πανέλληνες ὁραματιζώμεθα, λαμβάνει σάρκαν καὶ ὀστᾶ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ τῶν ὀστέων τοῦ Διδασκάλου σήμερον.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Ὑπὸ Βασιλείου Ἀνδ. Γιαννακοπούλου, διδ)λου 8ου δημ. σχολείου Δάφνης Ε' Ἀθηνῶν μετεκπαιδευθέντος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Τελευταίως, ἀπὸ ἐπίσημα χείλη κυβερνητῶν, ἀκούομεν, ὅτι ἡ παραγωγικωτέρα ἐπένδυσις χρημάτων εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις. Τοῦτο εἶναι μία μεγάλη ἀλήθεια. Ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν, μετὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον, αἱ κυβερνήσεις τῶν διαφόρων χωρῶν προσέχουν καὶ ἱκανοποιοῦν ὅλως ἰδιατέρως. Διαθέτουν τὰ ἀπαιτούμενα ὑλικὰ μέσα διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπαίδευσιν τῆς νέας γενεᾶς.

Παγκοσμίως ἐπικρατεῖ ἡ τάσις τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως τῶν βαθμίδων τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐπιμηκύνσεως τῶν ἐτῶν φοιτήσεως, τῆς βελτιώσεως τῶν μεθόδων προσφορᾶς τῆς ὕλης, τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν προγραμμάτων, τῆς καλυτέρας καταρτίσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τῆς βελτιώσεως καὶ ἐπιλύσεως τοῦ διδακτηριακοῦ, τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν σχολείων εἰς τεχνικὰ μέσα κ.τ.λ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα ἀντιμετωπίζει καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς Πατρίδος μας. Ἡ Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησις διαθέτει ὑπερεπαρκῶς ὅλους τοὺς ἀπαιτουμένους ὑλικοὺς πόρους πρὸς ἐπίλυσίν των. Ἡ νέα μας γενεὰ καταρτίζεται σήμερον κατὰ τὸν καλύτερον ἑλληνοχριστιανικὸν τρόπον. Ἔχει ἐπανεύρει τὸν δρόμον της. Ἡ εὐγενεστέρα ὕλη τῆς Φυλῆς μας, ὁ νέος, πλάθεται κατὰ τὸν καλύτερον καὶ ἑλληνικώτερον τρόπον, ὥστε μετὰ πολλῆς βεβαιότητος νὰ εὐελπιστοῦμεν διὰ τὰ ἀμέσως μεταπροσεχῆ ἔτη τὴν συναρίθμησιν τῆς Πατρίδος μας μετὰ τῶν προηγμένων χωρῶν.

Τὴν παγκόσμιον ἐκπαίδευσιν ἀπασχόλησαν καὶ ἀπασχολοῦν πολλὰ προβλήματα ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότερα εἶναι:

α) Ἡ διόγκωσις τῆς πρὸς μάθησιν ὕλης. Ἡ πρὸς μάθησιν ὕλη μὲ τὴν ἰλιγγιώδη ταχύτητα ἐξελίξεως τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἐπιστήμης διπλασιάζεται, σήμερον, εἰς χρόνον μικρότερον τῆς δεκαετίας.

Τοῦτο δημιουργεῖ τὸ σοβαρώτερον πρόβλημα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὰ προγράμματά της νέαν ὕλην καὶ νέα μαθήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὀξύνεται τὸ πρόβλημα τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου προσφορᾶς της. Ὑπὲρ ποτὲ ἄλλοτε σήμερον καθίσταται πλέον ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ἐπιλογῆς καὶ διαλογῆς τῆς πρὸς μάθησιν ὕλης.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ πρόβλημα μὲ τὸν διατιθέμενον χρόνον δὲν ἱκανοποιεῖται, διὰ τοῦτο μοιραίως ὁδηγούμεθα εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐτῶν φοιτήσεως. Ἡ αὔξησις τῶν ἐτῶν φοιτήσεως ἀκολουθεῖται ἀπὸ πλεῖστα ἄλλα προβλήματα π.χ. προσωπικοῦ, διδακτηρίων, προγραμμάτων, βιβλίων, διοικητικὰ κλπ.

Τὸ πρόβλημα τῆς διογκώσεως τῆς ὕλης ὡδήγησεν τὴν διδασκαλίαν εἰς ἀλλαγὴν στόχων καὶ σκοπῶν. Ἡ διδασκαλία ἔπαυσε πλέον νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν μετάδοσιν εἰς τοὺς μαθητὰς ποσότητος ὕλης. Κυρία φροντὶς τῆς διδασκαλίας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ἱκανότητος κατανοήσεως τῆς ὕλης καὶ οὐχὶ ἀπομνημονεύσεως. Ἡ εὐρύτης τῆς ὕλης μᾶς ὑπαγορεύει νὰ θηρεύωμεν διὰ τῆς διδασκαλίας τὴν ποιότητα καὶ τὸ βάθος αὐτῆς καὶ οὐχὶ ποσότητα. Τὰ σχολεῖα τῆς σήμερον, διὰ νὰ ἀνταποκρίνωνται πλήρως εἰς τὸ πρόβλημα τῆς διογκώσεως τῆς ὕλης πρέπει νὰ καθέχωνται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας διὰ τὴν συνεχῆ βελτίωσιν καὶ πρόοδον, ὡς πρὸς τὰς ἀντιλήψεις διὰ τὴν μάθησιν.

β) Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἐγγίζει τὰ τρία δισεκατομμύρια. Μελετηταὶ τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος καταλήγουν εἰς τρομακτικὰ συμπεράσματα. Προβλέπουν, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, μέχρι τὸ 2.000 μ.Χ. θὰ ἔχῃ ὑπερβῆ τὰ πέντε δισεκατομμύρια. Δηλαδὴ εἰς χρόνον μικρότερον τῶν 50 ἐτῶν θὰ ἐγγίζῃ τὸν διπλασιασμόν του ἀπὸ σήμερον. Ἡ τρομακτικὴ αὐτὴ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων προβλημάτων τὰ ὁποῖα θὰ δημιουργήσῃ καὶ διὰ τὰ ὁποῖα πολλοὶ εἰδικοὶ κάμνουν αἰσιοδόξους προβλέψεις, θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν: Ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν συνακολουθεῖται ἀπὸ τὰ προβλήματα προσωπικοῦ, διδακτηρίων, σχολικῶν προγραμμάτων, διδακτικῶν βιβλίων κλπ.

Ἡ ζήτησις τῶν ἐκπαιδευτικῶν καθημερινῶς αὐξάνεται, διότι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν αὐξάνεται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτη ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως αὐξάνονται. Προσέτι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεχιζόντων τὰς σπουδάς των μαθητῶν, μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν φοίτησιν, διεθνῶς αὐξάνεται. Κατὰ συνέπειαν ὁ ῥυθμὸς ἐκπαιδεύσεως ἐκπαιδευτικῶν, ἂν παραμείνῃ εἰς τὰ σημερινὰ ἐπίπεδα, μετὰ μίαν δεκαετίαν ἀνεπαρκῶς θὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν αὐξανομένην ζήτησιν.

Τὰ ἔτη φοιτήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὰ ἱδρύματα ἢ σχολὰς καταρτισμοῦ τούτων πρέπει νὰ αὐξηθοῦν, ἐνῷ παραλλήλως τὰ προγράμματα αὐτῶν ἀνὰ πενταετίαν ἢ τουλάχιστον ἀνὰ δεκαετίαν θὰ πρέπει νὰ ἐκσυγχρονίζωνται. Πέραν ὅμως τῆς ἀνάγκης καταρτισμοῦ καλύτερον μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἐκπαιδευτικῶν, ἡ διόγκωσις τῆς ὕλης καὶ ἡ ἀνάγκη τακτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν σχολικῶν προγραμμάτων, δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην συνεχοῦς ἐπιμορφώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Οἱ περισσότεροι ἐκπαιδευτικοὶ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, μετὰ παρέλευσιν μιᾶς δεκαετίας, θὰ κρίνωνται ἀνεπαρκεῖς, ἂν δὲν φοιτοῦν εἰς σχολὰς ἐπιμορφώσεως. Εἶναι ἀναγκαῖον, διὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν ἐπάρκειάν των, νὰ φοιτοῦν περιοδικῶς εἰς σχολὰς ἐπιμορφώσεως. Νὰ ἐνημερώνωνται συνεχῶς εἰς τὰς συνεχεῖς ἐξελίξεις τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης.

Τέλος ἡ διόγκωσις τῆς ὕλης δημιουργεῖ ἐλλείψεις εἰς τὸ διδακτικὸν πρόγραμμα καὶ τὰ διδακτικὰ βιβλία. Ὅθεν εἶναι ἀνάγκη τὰ διδακτικὰ προγράμματα νὰ μὴ εἶναι στατικά, ἀλλὰ συνεχῶς νὰ ἐκσυγχρονίζωνται, τὰ δὲ διδακτικὰ βιβλία νὰ ἀκολουθοῦν τὰ διδακτικὰ προγράμματα καὶ νὰ συμβαδίζουν μὲ τὴν διόγκωσιν τῆς ὕλης πρὸς μάθησιν.

Συνοψίζοντες ὑποστηρίζομεν, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις, εἰς παγκόσμιον κλίμακα, ἀντιμετωπίζει δύο σοβαρώτατα προβλήματα: Πρῶτον τὸ πρόβλημα τῆς διογκώσεως τῆς πρὸς μάθησιν ὕλης καὶ δεύτερον τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν ἐξ αἰτίας τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ὑπὸ κ. ΒΕΡΒΕΡΗ Δ)ντοῦ Δημ. Σχολείου Ντρυμονοχωρίου Σιντικῆς

Οἱ λαοὶ δὲν ζοῦνε μόνο μὲ ψηχρὸ καὶ στιγνὸ ἱστορικὸ πνεῦμα ποὺ παρουσιάζεται στὶς σελίδες τῆς ἱστορίας των, σὰν ἱστορικὴ ἀλήθεια καὶ ἀτράνταχτη ἀκρίβεια. Ἔχουν μνήμη καὶ ἕνα σωρὸ ὄνειρα καὶ ἀπὸ αὐτὰ σιγνὰ ἀντλοῦν ἐλπίδες, δυνάμεις, ὀνειροπολήσεις καὶ δημιοργοῦν, μὲ τὴν σειράν τους, μιὰ ἱστορία ἀνεδαφική, ἀνιστορική, ρομαντική, καινούργια, δική τους, πάνω σὲ βάσεις θρυλικὲς καὶ μόνιμες.

Τέτοια εἶναι ἡ ἱστορία καὶ ὁ θρύλος, ποὺ ἐδημιούργησεν ὁλόκληρη ἡ Χριστιανοσύνη καὶ ὁ ξερριζωμένος ἑλληνισμὸς γιὰ τὸ πέσιμο καὶ τὸ ξαναπάρσιμο τῆς πόλης. «Πάλε μὲ χρόνους μὲ καιρούς, πάλε δικά μας εἶναι».

Δὲν εἶναι αὐτὸ μιὰ ὀνειροπόλησις καὶ μιὰ ἄδικη ἢ περίσσια ἀξίωσις. Εἶναι τὸ δίκηο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ τῆς πόλης ὑφή, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς της μέχρι σήμερα καὶ μέχρι τὸ τέλος της. Εἶναι κάτι ποὺ σημβολίζει ἡ Ἁγία Σοφία καὶ τὰ ἄλλα της κτίσματα, ἀπὸ τὸν μέγα Κωνσταντῖνο ἕως τὸν Παλαιολόγο.

Καὶ ἡ ἱστορία ποὺ ἀναγνωρίζει τὸ δίκηο αὐτὸ τοῦ λαοῦ μας θὰ κρατήσῃ μιὰ χρονολογία, ἕνα σταυμό, γιὰ νὰ δικαιώσῃ ἕναν λαόν, ὅπως ἔκαμε, τὸ ἴδιο, γιὰ νὰ ἀναπτερώσῃ τὶς ἐλπίδες του κατὰ τὸ 1453 μ. Χ. ὅταν, μαζὶ μὲ τὴν Βασιλεύουσα πόλιν, ἔπεσε στὰ χέρια τῶν Τούρκων ὁλόκληρη ἡ Βιζαντινὴ Αὐτοκρατορία.

Ἀνέκαθεν ἡ προσοχὴ ὅλων τῶν λαῶν εἶναι ἐστραμμένη πρὸς αὐτήν. Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτό, δὲν ξέφυγε ὁ Ἕλληνας ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Ζῆ κοντά της καὶ βλέπει μὲ τὸ πρῖσμα τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς πίστεως, στοὺς ἑλληνικοὺς θρύλους ποὺ ζωντανεύουν καὶ τὰ [illegible]

Ἐδῶ βλέπουν ὅλοι, πρὸς τὴν πόλη, ὅπου ἐγαλουχήθηκε ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμός, ὅπου ἐμφανίσθηκαν οἱ πιὸ δραματικὲς συνθῆκες τοῦ, τότε, πολέμου, ἐκεῖ ὅπου πάλεψε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν διάβολο καὶ ὅπου ἡ δόξα παρεχώρησε τὴν θέσιν της, γιὰ λίγο, γιὰ νὰ ξαναέλθῃ πιὸ νέα, πιὸ ὡραία, χαρίζοντας μία νίκη ὁλόλαμπρη, παντοτεινή.

Εἶναι ἡ χιλιοτραγουδισμένη «πόλη», ἡ πιὸ ἔνδοξη, ἡ πιὸ σημπαθητική, ἡ πιὸ ἰδανικώτερη τῶν πόλεων, ἡ πιὸ ἱστορική. Συνδυάζει τὴν ὡραίαν φύσιν μὲ τὸν μεγάλον πολιτισμὸ καὶ τὸ ἀληθινὸ ἐπίγειο τοπίο, κτισμένη ἐπάνω σὲ ἀνταμωμένες θάλασσες μὲ φυσικὰ λιμάνια, σὲ μιὰ θέσι περίβλεπτη καὶ σπάνια στὸν πλανήτην μας.

Συγκρίθηκε μὲ τὴν Ρώμη καὶ ὀνομάσθηκε «Νέα». Μὲ τὸν γύρω τόπο καὶ ὀνομάσθηκε «ἑπτάλοφος». Συγκρίθηκε μὲ ὅλες τὶς πόλεις καὶ ὀνομάσθηκε «Βασιλεύουσα» σὰν πρώτη καὶ βασίλισσα τῶν πόλεων. Κλείσθηκε στὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ μας σὰν «Πόλη» ποὺ μένει γνωστὴ στὴν οἰκουμένη μὲ τὸ ὄνομα αὐτό.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ποὺ κτίσθηκε, ἔγινε μιὰ ἑβδομηκοντάδα πολιτικῆς, θρησκευτικῆς καὶ στρατιωτικῆς δυνάμεως, σὰν μιὰ κινψέλη γεμάτη ἀπὸ ζωή, ἐργατικότητα, πολιτισμό. Εἶναι ἡ πόλις μὲ τὰ μεγάλα παλάτια, τὰ γερὰ καὶ ἀπόρθητα τείχη, τὰ λαμπρὰ της λιμάνια στὶς θάλασσες, τὶς ἀναρίθμητες ἐκκλησιές, μὲ τὰ πολλὰ μοναστήρια, τὰ ἀμύθητα πλούτη καὶ τὶς ἐμπορικὲς ἀγορές.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐδημιούργησαν καὶ τὰ ἐπροστάτευσαν ἄνθρωποι, ποὺ στὶς φλέβες των ἔτρεχε αἷμα ἑλληνικό, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς προστάτιδος Παναγίας καὶ τὴν τόλμην καὶ ἀνδρείαν τῶν ἀξίων αὐτοκρατόρων της.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ πάλαιψε σὲ διάφορες ἐποχὲς νὰ τὰ διατηρήσῃ ἀπὸ τὰ ἐπίβουλα χέρια τῶν μανιακῶν κατακτητῶν, ποὺ ζήλευαν ὅλα αὐτά, ὁρμοῦν ἀκράτητοι: Γότθοι, Ἄβαροι, Πέρσαι, Ἄραβες Ρῶσοι, Βούλγαροι, ἁρπάζουν τὴν ἴδια της τὴν ζωή, τὰ παιδιά της τὰ δημιουργήματά της.

Ὅλα αὐτὰ ποὺ στήθηκαν μὲ αἷμα καὶ ποὺ σώθηκαν μὲ τὸν θάνατον πολλῶν γενεῶν, ναοί, ἱππόδρομοι, ξενῶνες, λουτρά, ἀγάλματα, ἀγορές, θέατρα, ὅλα αὐτὰ θὰ πέσουν ἀργότερα στὰ χέρια τῆς καταστροφῆς, ὄχι ὅμως καὶ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς λήθης, γιατὶ ἡ ἱστορία καὶ ἡ λαϊκὴ μνήμη πῆρε τὰ ἀποτυπώματά τους καὶ τὰ θυμᾶται.

Ἡ πόλις τῶν ὀνείρων μας, ἔγινε ξακουστή, ἀπὸ δύο μεγάλους Κωνσταντίνους, ἀπὸ τὸν Χλωρὸ καὶ τὸν Παλαιολόγο. Ἀπὸ τὸ 680 π.Χ. μέχρι τὸ 1453, γράφτηκε ἡ ἱστορία της, γεμάτη ἀπὸ δόξες, ὑψώσεις καὶ ταπεινώσεις καὶ ποὺ εἶναι ἱστορία ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Σ' αὐτὴν ἔζησαν οἱ πιὸ μεγάλοι αὐτοκράτορες τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ὁ Ἰουστινιανός, ὁ Ἡράκλειος, ὁ Βασίλειος ὁ Β', ὁ Ἰωάννης καὶ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγοι καὶ τόσοι ἄλλοι, ἀμέτρητοι. Ὅλοι αὐτοὶ ἔκαμαν φοβεροὺς πολέμους μὲ πολλοὺς ἐχθρούς.

Ὁ φοβερώτερος ὅμως ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς εἶναι οἱ Τοῦρκοι μὲ ἀρχηγὸ τοὺς τὸν ξακουστὸ Σουλτάνο Πορθητή, Μωάμεθ ἢ Μεχμέτ, ὁ ὁποῖος κατέλυσε τὴν ζωὴν τῆς Πόλης, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἄνιση πάλη τῶν τελευταίων ὑπερασπιστῶν της καὶ τοῦ ἄτυχου ἀλλὰ ἔνδοξου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Δύο πράγματα, ἡ φιλοδοξία τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἡ πίστις στὰ λόγια τοῦ κορανίου, κατέστρεψαν τὴν Βασιλεύουσαν. Ἡ πονηριά, ἡ δολιότης καὶ ἡ δίψα γιὰ δόξα, σὰν πρώτη αἰτία καὶ τὰ λόγια τοῦ κορανίου «Κρατήσατε τῆς **Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Βασιλεὺς αὐτῆς ἔστιν ἄριστος, ἄριστος δὲ καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ**», ἡ δευτέρα αἰτία. Καὶ ἔρχεται, σὰν τρίτη, ἕνα ὄνειρο τοῦ Ἀχεσεμπεντίν, ἀπὸ τὴν Συρία, ποὺ εἶδε τὸν σημαιοφόρον τοῦ Σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Β', Ἐγκίουπ — σκοτωμένον σὲ προηγουμένην μάχην — νὰ βρίσκεται θαμμένος σὲ κάποιο σημεῖο τῆς Πόλης καὶ νὰ τοὺς καλῇ νὰ τὸν ἐλευθερώσουν.

Γίνεται ἡ ἀρχὴ γιὰ νὰ τελειώσουν ὅλα ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια. Στὶς 5 Φεβρουαρίου τοῦ 1451 μ.Χ. ἔφθασε στὴν Μαγνησία, ὅπου βρισκόταν ὁ Μωάμεθ, ἕνας ἀγγελιαφόρος φέροντας τὸ μήνυμα τοῦ θανάτου τοῦ Μουράτ τοῦ Β'. Δίδεται τότε ἡ εὐκαιρία στὸν παράφορο, εὐσεβῆ μαζὶ καὶ σκληρὸ νέον «Πατισάχ», νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ὄνειρο ποὺ χιλιάδες χρόνια, οἱ πρόγονοί του, ὀνειρεύονταν.

Φθάνει καβάλα στὴν Ἀνδριανούπολι, προσκυνᾶ, ὑποκριτικά, τὸν νεκρὸν τοῦ πατέρα του καὶ ἀφοῦ τὸν στέλνει στὴν Προῦσα, γιὰ ταφή, μὲ τὸν Βεζύρη του, Ἰσὰκ Πασά, αὐτὸς ἀρχίζει τὰ σχέδια.

Ἀμέσως στὴν περιοχὴ τοῦ Γαλατᾶ κτίζεται τὸ φρούριο Μπογαζκεσὲν (τὸ Ρουμελὶ χισὰρ) καὶ ἑτοιμάζεται ἑκατὸν χιλιάδες Στρατός. Ὁ Οὐγγρος Οὐρμπάν, δραπέτης τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, προδίδει σχέδια καὶ κατασκευάζει, στὴν Ἀνδριανούπολι, τὸ μεγαλύτερο κανόνι τῆς ἐποχῆς.

Δυὸ μῆνες ἀργότερα σέρνεται ἀπὸ 50 ζευγάρια βόδια καὶ 200 στρατιῶτες μπροστὰ στὰ τείχη τῆς πόλης καὶ στὶς 6 Ἀπριλίου 1453 ἀρχίζει ἡ πολιορκία τῆς πόλεως. Ξεπέζεψε ὁ Μεχμὲτ στὴν Καστρόπορτα τὴν καλουμένην «Καλιγαριὰ» στήνει τὸ κανόνι στὸ ὕψωμα «Μάλ - Τεπέ», ἀπέναντι ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ Ρωμανοῦ καί, ὁ ἴδιος μὲ τὸν κύριο ὄγκον τοῦ στρατοῦ του καὶ τοὺς ἐκλεκτούς του, παραμένει μπροστὰ στὴν πύλη τοῦ Ρωμανοῦ.

Σχεδιάζει τότε ὁ Μωάμεθ τὸν αἰφνιδιασμό. Συνδυάζει τὸν ἀνδρισμὸ μὲ τὴν ἐπίδειξιν δυνάμεως καὶ ἡ πόλις, ποὺ αἰχμαλώτισεν τὴν ἑλληνικὴν ψηχήν, ἡ πόλις τῶν ἀθανάτων θρύλων μας, σκάπτεται ἐκ θεμελίων, ἀπὸ Σέρβοις καὶ ἡ πόλις τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπειλεῖται ἀπὸ τέσσερες ξύλινους πύργους ποὺ κινοῦνε πάνω σὲ ρόδες καὶ ἀπὸ μιὰ πολιορκητικὴ μηχανὴ σκεπασμένη μὲ δοδοτόμαρα. =

Τὰ τείχη ποὺ ἔκτισεν ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἐπεσκεύασεν ὁ Θεοδόσιος ὁ Μικρός, μὲ τοὺς 94 μεγάλους καὶ 80 μικροὺς πύργους, μὲ τὶς 43 πόρτες καὶ πού, μέχρι τώρα, ἄντεξαν σὲ χιλιάδες ἐπιθέσεις, σείστηκαν ἀπὸ τὰ κτισπήματα τῶν κανονιῶν καὶ τῶν πολιορκητικῶν μηχανῶν.

Μόλις παρέρχεται ὁ πρῶτος φόβος, ἡ πρώτη ἀπειλή, ὁ Σουλτάνος στέλνει τὸν Ἰσφεντιάρογλου, μεγάλον διπλωμάτην τῆς ἐποχῆς, νὰ συμβουλεύσῃ τὸν Αὐτοκράτορα γιὰ τὴν παράδοσι τῆς πόλεως. Ἡ Ἱστορία μας, τρεῖς ὥρωας παρουσιάζει ποὺ νικήθηκαν μὲν ἀλλὰ ἀποφάσισαν νὰ θυσιασθοῦν. Ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Διάκος στὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν καὶ ὁ Κωνσταντῖνος στὴν μεγάλην αὐτὴν πολιορκία.

Ὁ πρῶτος ἀπήντησεν «μολὼν λαβέ», ὁ δεύτερος «δὲν θὰ περάσουν» καὶ ὁ τρίτος «τὴν δὲ πόλιν σοὶ δοῦναι, οὔτε ἐμὸν ἐστίν, οὔτε ἄλλου, τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Κοινῇ γὰρ γνώμῃ πάντες αὐτοπροαιρέτως ἀποθνοῦμεν καὶ οὐ φεισόμεθα τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Ἡ Πόλις, ποὺ τὰ θεμέλιά της ἔθεσαν οἱ Μεγαρεῖς μὲ τὸν μυθικόν τους βασιλιά, τὸν Βύζαντα, καὶ ποὺ ἀργότερα πέρασαν ἀπὸ ἐδῶ, οἱ Ἀργίοι, οἱ Βοιωτοί, οἱ Ρωμαῖοι, κινδυνεύει νὰ πέσῃ στὰ χέρια τοῦ πιὸ αἱμοβόρου ἐχθροῦ της.

Ἡ πολιορκία κρατᾶ πάντα μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ 52 ἡμέρες. Κατὰ τὸν Τοῦρκον ἱστορικὸν Ἀχμὲτ Πασᾶμ, τετρακόσια πλοῖα ποὺ κατασκευάσθηκαν στοὺς διαφόρους λιμένας, τῆς Νικομηδείας, τῆς Σινώπης καὶ τῆς Ποντοηρακλείας, μὲ ἀρχηγὸ τοὺς τὸν Βούλγαρο, Μεχμὲτ Σουλεϊμὰν Μπαλτὰ καὶ ἀργότερα, μετὰ τὴν 20ὴν Ἀπριλίου τὸν Χαμζὰ - Βέη, ἐπολιόρκησαν, ἀπὸ θαλάσσης τὴν Βασιλεύουσαν καὶ ἀπέκλεισαν τὰ 80 πλοῖα τῶν Βυζαντινῶν, στὸν κεράτιο κόλπο.

Στὸ μέρος τοῦ Περαν, στὸ σημερινὸ Κουλὲ - Καποῦ, βρίσκονται χιλιάδες στρατεύματα, μὲ ἀρχηγὸ τὸν Ἑβρεοῦ Πασᾶ, Ἕλληνα ἐξωμότη, ἀπὸ τὴν Προῦσα. Ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ χρυσαίου τείχους, διοικεῖ ὁ ἴδιος ὁ Μωάμεθ, μὲ Βεζύρη τὸν Χαλὶλ Πασᾶ. Ὅλη ἡ πόλις, τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ποὺ τότε εἶχε περίπου 200 χιλιάδες κατοίκους, εἶναι περιτριγυρισμένη ἀπὸ ἴσες χιλιάδες τουρκικὸ στρατὸ μὲ ἄριστο πολεμικὸ ὑλικὸ καὶ ὑψωμένο ἠθικό.

Γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν συνάχθηκαν ὅλα τὰ ἔθνη: Τοῦρκοι, Ἕλληνες—προδότες καὶ ἐξωμότες—Βούλγαροι, Σέρβοι, Ἰταλοί. Σὲ Οὐγγρο ἀφείλεται ἡ κατασκευὴ τοῦ μεγαλυτέρου κανονιοῦ τῆς ἐποχῆς. Στοὺς Σέρβους, ἡ διάνοιξις μεγάλων ὑπονόμων κάτω ἀπὸ τὰ τείχη, Σὲ ἐξωμότες, Ἕλληνες, ἀνετέθη ἡ ἀρχηγία μεγάλων τμημάτων Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ παλληκαριὰ νὰ ἀνεβοῦν πρῶτοι στὰ τείχη διὰ νὰ τὴν καταλάβουν. Ἰταλὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ κατασκεύασεν τὸν λιπκρὸν διάδρομον, ἀπὸ τὸν Εὔξεινον Πόντον ἕως τὸ ρυάκι Κασίμπασα, διὰ μέσου τῶν σημερινῶν ὁδῶν, Κοιμπαρατζῆ — Ἀσμαλῆ Μετζὶτ καὶ Τὸς Κοπαρὰν καὶ ἐρρίφθησαν, 70 Τουρκικὰ πλοῖα, εἰς τὸν Κεράτιον κόλπον.

Ὅλο, αὐτὸ τὸ Τουρκικὸ μελισσολόϊ, ἔκλεινε ἀσφικτικὰ τὴν πόλι, τὴν ἀπειλοῦσε μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων του, τὶς φωνές, τὶς γιορταστικὲς ἐκδηλώσεις, τὶς παρανέσεις τῶν δερβίσιδων καὶ τὶς ὑποσχέσεις καὶ ἀπειλὲς τοῦ Σουλτάνου, ποὺ ἤθελε νὰ τὴν καταλάβῃ γιὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ὕψιστον προορισμόν του, κατὰ τὶς προφητεῖες, τοῦ Προφήτου, Μωάμεθ.

Οἱ θόρυβοι ἀπὸ τὰ νταβούλια, οἱ μεγάλες φωτιές, οἱ φωνές, οἱ κατάρες, ὁ κρότος τῶν κανονιῶν, κρατοῦν ἀγρύπνους τοὺς Ἕλληνας τῆς πόλεως, ποὺ μὲ θρήνους καὶ μὲ τὴν θρησκευτικὴ παράκλησι «Κύριε ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς δικαίας Σου ἀπειλῆς καὶ λύτρωσε ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀντικειμένων», περιεφέροντο γύρω ἀπὸ τὰ τείχη, ψάλλοντες: «Κύριε ἐλέησον... κύριε ἐλέησον... κύριε ἐλέησον».

Οἱ λίγοι πολεμησταί, κοντὰ ἑπτὰ χιλιάδες, κρατοῦσαν τὸ μακρὺ τεῖχος = γύρω στὶς ἑξήμισυ χιλιάδες μέτρα — φρουροῦν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν στεριάν. Διακρίνουν στὸ ἐχθρικὸ στρατόπεδο, τὶς φωτιές, τοὺς ἀγρίους χορούς καὶ ἀκούγουν, στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας, τὰ ξεφωνητὰ καὶ τοὺς παράξενους ἦχους τῶν ζουρνάδων καὶ τῶν νταβουλιῶν.

Οἱ Ἕλληνες, σὰν μόνο ὅπλο ἐναντίον ὅλων αὐτῶν, εἶχαν τὴν ἐπαγρύπνησιν, τὴν σιωπήν, τὴν δέησιν πρὸς τὴν ὑπέρμαχον Στρατηγὸν καὶ τὶς ἐλπίδες τους στὸν Πανάγαθον Θεόν. Στὸ προμαχικό τους εἶχαν τάξει τὸν Γερμανὸ Γιάννη Γκράντη καὶ ἀρχηγὸ τοῦ Στρατοῦ τὸν Γενοβέζο Γιάννη Ἰουστινιάνη. Ἡ ψυχὴ ὅμως τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ ἦτο ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, ποὺ μόλις δυὸ χρόνια εἶχε ποὺ ἔφθασε ἀπὸ τὸν Μυστρᾶ καὶ ἦλθε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Βασιλεύουσα πόλιν. Τὴν ἡμέρα πηγαινοερχόταν δίνοντας θάρρος στοὺς Στρατιῶτες καὶ τὴν νύκταν γύριζεν ἀπὸ πύργον σὲ πύργον.

Στὴν τρίτη καὶ μεγαλύτερη ἐπίθεση, τῶν Τούρκων, δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα, οἱ Ἕλληνες πετοῦσαν πέτρες, λειωμένη πίσσα καὶ ζεματιστὸ λάδι ἔτρεχε πάνω ἀπὸ τοὺς πύργους. Τσάκιζαν τὶς ἀνεμόσκαλες καὶ γκρέμιζαν τοὺς Τούρκους ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ σκαρφαλώσουν στὰ τείχη καὶ νὰ κυριεύσουν τὴν πόλιν. Μπουχὸς καὶ σκόνη ἀνεβαίνει, σὰν σύννεφο πρὸς τὸν οὐρανόν, ποὺ τὸν φωτίζει κόκκινος, σὰν αἷμα, ὁ ἥλιος.

Στὴν πύλη τοῦ Ρωμανοῦ ὁ Κωνσταντῖνος, μὲ τὴν ἀκολουθία του, πολεμᾶ σὰν λιοντάρι. Ὁ Ἰουστινιάνης, λαβώνεται καί, μὲ τὰ παρακάλια τοῦ Κωνσταντίνου, φεύγει στὸν Γαλατᾶ, ποὺ τὸν κρατοῦσαν οἱ Γενοβέζοι.

«Ἤτανε θέλημα Θεοῦ ἡ πόλη νὰ τουρκέψῃ».

Οἱ Τοῦρκοι μπῆκαν ἀπὸ μιὰ μικρὴ πόρτα, τὴν ὁποίαν τοὺς ὑπέδειξεν κάποιος προδότης κατοικῶν ἐκεῖ πλησίον, κοντὰ στὴν πύλη τοῦ Ρωμανοῦ, τὴν ὀνομαζομένην Κερκόπορταν, καὶ πέσανε ἐπάνω στοὺς Ἕλληνας ποὺ πολεμοῦσανε μαζὶ μὲ τὸν βασιλιά τους.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἔφθασεν ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, ἀφοῦ μετέλαβεν τῶν ἀχράντων μυστηρίων καὶ ζήτησεν συγχώρησιν ἀπὸ τὸν λαόν. Δίπλα του πολεμοῦν, ὁ Θεόφιλος Παλαιολόγος, ὁ Ἱσπανὸς Φραγγίσκος Τολεδάνος, ὁ Γιάννης Δαλμάτης καὶ ἄλλοι ἐκλεκτοί.

Εἶναι 29 Μαΐου 1458. Ὁ ἥλιος ἀνέβηκε ψηλά. Ὁ ἀέρας μυρίζει μπαρούτι καὶ αἷμα. Οἱ ὑπερασπασταὶ βρίσκονται ξαπλωμένοι. Κοιμοῦνται τὸν αἰώνιον ὕπνον. Καὶ μέσα στὰ βογγητὰ τῶν πληγωμένων καὶ στὶς φωνὲς τοῦ ἀπελπισμένου πλήθους, ποὺ αἰχμαλωτίζεται, σφάζεται καὶ ὑπομένει τὰς θηριωδίας, ἀκούγεται ἡ φριχτὴ φωνὴ ποὺ φθάνει ψηλὰ ἀπὸ τὸν οὐρανόν:

«Ἡ πόλη πάρθηκε. Ἡ πόλη ἐάλω».

Τὸ τέλος της ἦτο ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐρήμωσις. Τρεῖς ἡμέρες εἶχαν διαταγὴν ἀπὸ τὸν Σουλτάνον, οἱ στρατιῶται νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν. Καὶ σ' αὐ-

Ο ΑΙΡΕΤΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Ὑπὸ Ἀδαμαντίου Λαζαρίδη, διδασκάλου τοῦ 58ου δημ. σχολείου Θεσσαλονίκης

Ἐν πρώτοις συγχαίρομεν τὴν Διοίκησιν τῆς Δ.Ο.Ε. ἡ ὁποία, λίαν εὐστόχως, ἔφερε τὸ θέμα τοῦ αἱρετοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου εἰς τὸ προσκήνιον. Λαμβάνοντες ἀφορμήν, ἐκ τοῦ «σημειώματος» τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 649 φύλλον τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος τῆς 21ης - 4 - 1969, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόψεις μας.

Ἡ καθιέρωσις τοῦ θεσμοῦ τοῦ αἱρετοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου ἦτο καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένη. Θέματα ἀφορῶντα τὸ προσωπικὸν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ρυθμίζονται ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ σύνολον τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων προερχόμενον ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως — Δημοτικῆς καὶ Μέσης — κατέχει καλῶς τὰ θέματα ταύτης. Ἐν τούτοις καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ παρουσία τοῦ αἱρετοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου τῶν διδασκάλων εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ αἱρετὸς ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος προερχόμενος κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς ἐνεργοῦ διδασκαλικῆς ὑπηρεσίας, ζῶν καθ' ἑκάστην τὰ προβλήματα τῶν διδασκάλων καὶ ἀντιμετωπίζων τοιαῦτα γενικώτερον τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, θὰ ἐκφέρῃ γνώμην καὶ θὰ διαφωτίζῃ τὸ Συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακάθεται μὲ πλήρη δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης.

Τὸν θεσμὸν τοῦ αἱρετοῦ ἐτίμησαν πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἔλαμψαν εἰς τὸ διδασκαλικὸν στερέωμα. Ἠθικὰ ἀναστήματα πρώτου μεγέθους, μὲ βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν συγκρότησιν, μὲ θρησκευτικὴν προσήλωσιν εἰς τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη, μὲ ἀσίγαστον μαχητικότητα ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ ὁλοκληρωμέναι προσωπικότητες, ἄφησαν ἀνεξίτηλα ἴχνη τῆς διαβάσεώς των. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των ὁ διδασκαλικὸς κλάδος καὶ ἡ ἐκπαίδευσις γενικώτερον ὠφελήθη.

Δὲν δυνάμεθα, βεβαίως, νὰ ἀποκρύψωμεν καὶ τινὰς ἀδυναμίας μας τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ παρελθὸν τοὐλάχιστον, παρουσίασεν ἡ ὅλη ὀργάνωσις καὶ ἐκλογὴ τοῦ αἱρετοῦ. Παρατραξιακαὶ διαμάχαι, μικροσυμφέροντα, ἐγωισμοί, ἐμπορίαι βιβλίων ἐνίοτε καὶ ἰδεολογικαὶ διαφοραὶ ὑπεισήρχοντο διὰ νὰ ἐπενεργήσουν καταλυτικῶς ἐπὶ τῆς ἑνότητος τοῦ κλάδου. Εἴχομεν τὴν ἀξίωσιν ὁ ἐπικρατήσας ἰδικός μας ὑποψήφιος νὰ ἐξυπηρετῇ μόνον ἡμᾶς τοὺς δὲ ἀντιπάλους νὰ θέτῃ ὑπὸ διωγμόν.

Αἱ περισσότεραι τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων ἀδυναμιῶν προήρχοντο ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους καὶ συνεπῶς εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται νὰ τὰς ἀποβάλωμεν. Σήμερον, μάλιστα, ὅτε ἀναγεννητικὴ προσπάθεια καταβαλλομένη πανταχόθεν ἐπιτάσσει καὶ ἡμᾶς νὰ ἀντικρύσωμεν τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ἀπαιτουμένης ἀλλαγῆς σκέψεως καὶ νοοτροπίας. Δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα, διατηροῦντες τὰς παλαιᾶς μας συνηθείας, τὰ πάθη καὶ τὰ μίση, νὰ καταστρέψωμεν ἕναν θεσμὸν ὁ ὁποῖος τόσον πολὺ ὠφέλησε τὸν κλάδο καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν. Ὁ θεσμὸς τοῦ αἱρετοῦ εἶναι θεσμὸς τοῦ κλάδου. Εἶναι θεσμὸς τῶν διδασκάλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐγκληματίσωμεν κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσώπου τοῦ αἱρετοῦ εἶναι ἕνα ἄλλο θέμα. Ἴσως πρέπει νὰ ὑπάρξουν ὡρισμένα θεσπισμένα κριτήρια τῶν ὑποψηφίων αἱρετῶν. Ὕστερα ἔρχεται ἡ σειρὰ τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος τῶν διδασκάλων. Οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ὀξὺ αἰσθητήριον καὶ κατὰ κανόνα δὲν πλανῶνται. Ἐκλέγουν τὸν ἄριστον.

Χρειάζεται ὄθεν ἔντονος διαφώτισις καὶ νομοθετικὴ ρύθμισις τοῦ ὅλου θέματος.

Μέχρι τότε ἐπιβάλλεται ὁ ἐπαναδιορισμὸς τοῦ αἱρετοῦ μας, λέγω, τοῦ κ. Δημητρίου Κουτσουβάλα. Ὁ κ. Κουτσουβάλας ἐξελέγη ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος τὴν 11ην Δεκεμβρίου 1966, διαθέτων ὡς ὅπλα τὰ ἀναμφισβήτητα προσόντα του. Ἤδη ἐκτιμώμενος παρὰ πάντων τῶν διδασκάλων, ὡς ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Κλάδου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὅτε ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος, ἱστάμενος μακρὰν τῶν παρατάξιακῶν διενέξεων, ἐμφορούμενος ὑπὸ ἀγνῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ διαθέτων σπανίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Κλάδου, ὁ αἱρετός μας.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἂς τείνουν αἱ προσπάθειαι τῶν δυναμένων.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Ὁ Νευροψυχίατρος
ΧΡ. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ
Δέχεται τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους εἰς τὸ Ἰατρεῖον του, Σόλωνος 7 (Πλατεῖα Κολωνακίου) 4—6 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει τηλέφωνον 630.281

τὲς ξερριζώθηκαν, ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ Χριστιανισμός. Ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ γλύτωσαν, ἄλλοι πῆγαν στὴ δύση, ἄλλοι ἀλλοῦ καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ποὺ ἔμειναν γιὰ νὰ συνεχίσουν καὶ σήμερον τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ καὶ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ παράδοσιν, ἀνάμεσα στοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως.

Ὁ Μωάμεθ καὶ νεκρὸν ἀκόμη ἐκδικήθηκε τὸν ἀντίπαλόν του. Ἀφοῦ ἀποκεφάλισε τὸ σῶμα, ἐτοποθέτησεν τὸ κεφάλι στὴν κολώνα τοῦ Ἰουστινιανοῦ, γκρεμίζοντας τὸ ἄγαλμά του. Καὶ γράφει ὁ Ἱστορικὸς τῆς ἐποχῆς Γ. Φραντζῆς:

«Ἦν δὲ πᾶσα ἡ ζωὴ τοῦ ἀοιδήμου ἐν βασιλεῦσι καὶ γαληνοτάτου καὶ μάρτυρος τούτου, χρόνοι τεσσαράκοντα ἑνὲα καὶ μῆνες τρεῖς καὶ ἡμέραι εἴκοσι».

Παρτὴ ἡ πόλη. Πεθαμένος ὁ αὐτοκράτορας Κωνσταντῖνος. Ὅμως καὶ οἱ δύο παραμένουν στὴν θύμηση τοῦ λαοῦ μας αἰωνίως, μὲ τὴν ἐλπίδα, πὼς: «Πάλε μὲ χρόνια μὲ καιροὺς, πάλε δικά μας εἶναι».

Η ΥΠΕΡΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Τοῦ κ. Ζαχ. Καστωλάκη, διδ)λου μετεκ)μένου

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἐποχή μας, περισσότερον παρὰ ποτέ ἄλλοτε, ἀπαιτεῖ πρωτοβουλίαν ἀτομικήν, δρᾶσιν, προσπάθειαν αὐτοτελῆ, σκέψιν καὶ κρίσιν ἰδίας προαιρέσεως.

Πρέπει ἑπομένως ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ μικρὸς ν' ἀσκηθῇ εἰς αὐτὰς καὶ δι' αὐτὰς τὰς δυνατότητας καὶ ἱκανότητας. Ἔτσι θὰ δυνηθῇ ἀνετώτερον νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀτομικὴν πρόοδον καὶ τὴν πρόοδον τῆς κοινότητος, ἐντὸς τῆς ὁποίας μέλλει νὰ ζήσῃ καὶ νὰ δράσῃ.

Τέτοια ὅμως ἀγωγὴ καὶ προσπάθεια δὲν γίνεται πολλάκις, οὔτε ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας, οὔτε καὶ τοῦ σχολείου ἀκόμη.

Ἡ οἰκογένεια, συνήθως, καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν νὰ ἀφαιρέσῃ κάθε ἐμπόδιον ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς τοῦ τέκνου της.

Προσπαθεῖ νὰ καθιστᾷ τὴν ζωήν του, ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνετωτέραν καὶ ἀπολαυστικήν. Ἔτσι ἀφαιρεῖται ἡ πρωτοβουλία ἀπὸ τὸ παιδί. Ἐμποδίζεται νὰ πράξῃ κάτι διὰ τὸν ἑαυτόν του ἢ διὰ τοὺς ἄλλους.

Συνηθίζει νὰ περιμένῃ τὰ πάντα ἀπὸ τὸ περιβάλλον του. Μὲ τὰς πολλὰς ἀπαγορεύσεις, τὰς συμβουλάς, τὰς τυποποιήσεις εἰς τὴν συμπεριφορὰν τοῦ παιδιοῦ ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ γονεῖς τὴν τελείαν ἐξάρτησίν του ἀπ' αὐτοὺς ποὺ θέλουν, δὲν κατορθώνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ κάνουν τὰ παιδιὰ **νευρικά, ἄβουλα** καὶ **ἀνίκανα** διὰ κάθε ἔργον καὶ διὰ πᾶσαν πρωτοβουλίαν, διὰ πᾶσαν κρίσιν καὶ ἔμπνευσιν. Ἀποβαίνουν ἀνίκανα νὰ δράσουν καὶ νὰ σκεφθοῦν αὐτοτελῶς. Ζητοῦν παντοῦ καὶ πάντοτε στήριγμα. Εἰς τὸν Πατέρα, εἰς τὴν Μητέρα ἢ εἰς τοὺς ἄλλους οἰκείους καὶ ξένους.

Θέτουν καὶ μορφώνουν ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς των, ὅτι πρέπει νὰ ὑπηρετῶνται ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Διὰ τὴν ἐπίτευξιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου καταφεύγουν εἰς μυρίας ὅσας πονηρίας, τεχνάσματα καὶ ἀνωμάλους «μηχανισμοὺς ἀμύνης». Δὲν διστάζουν, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων.

Δέχονται τὴν ἐξάρτησιν αὐτὴν μὲ δυσφορίαν, ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ τὴν χάσουν. Δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτόν των.

Τὰ παιδιὰ αὐτά, εἰς τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι συγκαταριθμεῖται τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν μονογενῶν καὶ πλουσιοπαίδων, εἶναι ἀτελῶς προπαρασκευασμένα διὰ τὴν ζωήν.

Τοῦτο, διότι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παραμερίζεται ἀπὸ τὸν δρόμον των, κάθε δυσκολία καὶ ἐμπόδιον, χωρὶς νὰ παρέχωνται εὐκαιρίαι νίκης καὶ ὑπερπηδήσεως τῶν ἐμποδίων, ποὺ καθιστοῦν τὸ παιδὶ δυναμικόν, ἱκανὸν καὶ αὐτάρκες. Τὸ κέντρον ποὺ κατευθύνει ὅλας τὰς ἐνεργείας των δὲν εὑρίσκεται εἰς αὐτά, ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτῶν. Σκέπτονται καὶ ἀποφασίζουν μὲ «ἐξωτερικὴν συνείδησιν». Γίνονται «μηχανῆς ἐξαρτήματα».

Εἰς τὰ πρῶτα ἐμπόδια καὶ δυσκολίας, ποὺ θὰ συναντήσουν ἀργότερον εἰς τὸ σχολεῖον ἢ τὴν ζωήν «διπλώνονται», αὐτομολοῦν, ἀπεργοῦν, νικῶνται.

Ἀλλὰ ἡ ζωὴ τιμωρεῖ τοὺς ἀπεργοὺς καὶ αὐτομόλους. Ἐγγενῶνται εἰς αὐτὰ τὸ συναίσθημα τῆς μειονεκτικότητος. Ἀναπτύσσεται ἡ ἀβουλησία καὶ γίνονται ἔρμαια τῆς ἰδέας, τῆς σκέψεως, τῶν πράξεων καὶ τῆς πρωτοβουλίας τῶν ἄλλων, καλῆς ἢ κακῆς.

Ἀκόμη ἐθισθέντα εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶνται ὑπὸ τῶν ἄλλων, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναπτύξουν τὸ **κοινωνικὸν** συναίσθημα καὶ νὰ ἔχουν διαφέρον διὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὅλη ἡ προσοχή των εἶναι ὁ «ἑαυτούλης» των καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν ἀναγκῶν των.

Ζητοῦν ὅ,τι προσφέρει εὐχαρίστησιν, χωρὶς προσπάθειαν καὶ κόπον.

Ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ ὅλους χωρὶς οὔτε κἂν νὰ σκέπτωνται νὰ δώσουν καὶ αὐτὰ κάτι εἰς αὐτούς. Δεικνύουν μίαν ἀφύσικον καὶ ἐπιζημίαν, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξέλιξίν των, παθητικότητα.

Δὲν ἔχουν τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας, ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ψυχικὴν ὑγείαν. Αὐτὸ τὸ κακὸν κάνουν οἱ γονεῖς εἰς τὰ παιδιά των μὲ τὴν ἀλόγιστον **ὑπερπροστασίαν**, ποὺ νομίζουν ὅτι ἔχουν ἀνάγκην καὶ μὲ τὸ ἀφύσικον, ἀσφυκτικὸν θερμοκήπιον εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἀνατρέφουν.

Ἀλλὰ καὶ τὸ σχολεῖον δὲν εἶναι ἀμέτοχον τῆς εὐθύνης.

Μὲ τὰ συστήματα ἐκπαιδεύσεως ποὺ ἐφαρμόζει, μὲ τὰς νεκρὰς γνώσεις ποὺ προσφέρει, μὲ τὴν ὁμαδικὴν μέθοδον διδασκαλίας ποὺ χρησιμοποιεῖ, μὲ τὴν τυφλὴν ὑπακοὴν ποὺ ἀπαιτεῖ, ὅταν τὰ τηρῇ χωρὶς ἐλαστικότητα καὶ παιδαγωγικὸν τάκτ, σκοτώνει τὴν πρωτοβουλίαν, τὴν ἀτομικότητα καὶ τὰ διαφέροντα τῶν παιδιῶν.

Ἀνακόπτει τὴν φυσικὴν τάσιν των διὰ μάθησιν, αὐτοέρευνα καὶ αὐτοεξέλιξιν καὶ συντελεῖ εἰς τὴν **σωματικοψυχικοπνευματικὴν** παθητικότητα στατικότητα καὶ ληθαργικότητα τῶν παιδιῶν.

Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὴν ζωὴν ἐξασφαλίζεται ὄχι μὲ θερμοκήπια ὑπερπροστασίας καὶ ἐξαρτήσεων, ὄχι μὲ λόγια, διαταγὰς καὶ συμβουλὰς ἀπὸ γονεῖς καὶ διδασκάλους, ἀλλὰ μὲ **ἐλευθέραν ἀγωγήν**. Ἀγωγή, ποὺ δίδει ὑπεύθυνον ἔργον, ἀλλὰ καὶ θάρρος. Ἀγωγὴ ποὺ καταξιώνει τὴν ἰδίαν προσπάθειαν καὶ κεντρίζει τὴν περιέργειαν καὶ θέλησιν, εἰς πληρεστέραν αὐτενέργειαν, αὐτοεξέλιξιν καὶ αὐτομόρφωσιν.

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ:

ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ: Α Β Γ Δ Ε ΣΤ
ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ: Β Γ Δ Ε ΣΤ

Ἐφοδιάσατε τοὺς μαθητάς σας μὲ τὰ ὡς ἄνω **δεύτερα τεύχη** τῶν τετραδίων καὶ ἀξιώσατε ἀπὸ αὐτοὺς νὰ τὰ φέρουν τὸ Σ/βριο συμπληρωμένα· θὰ διαπιστώσετε τότε σημαντικὴ πρόοδο, ποὺ θὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργο σας κατὰ τὸ ἑπόμενο σχολ. ἔτος.

Ζητήσατέ τα στὰ βιβλιοπωλεῖα πρὸς 7 δρχ. τὸ καθένα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΧΙΩΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 — ΤΗΛ. 541.326
ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Τ. 112)
(Ἀναλαμβάνει Συντάξεις Ἐκπαιδευτικῶν, Προσφυγὰς Συμβ. Ἐπικρατείας, ΑΣΔΥ κ.λ.π. ὡς καὶ πάσης φύσεως Ἐκπαιδευτικὰς καὶ Διοικητικὰς ὑποθέσεις).

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ"

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α — ΑΘΗΝΑΙ — (Τ.Τ. 118)
ΤΗΛΕΦ. 236.547 — 221.316

•

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος... Δρχ. 60.—
Τιμὴ τοῦ φύλλου..... » 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας ..... » 50.—

«DIDASKALIKON VEMA»
Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office · 15a Xenophon St., Athens Greece (118)

«DIDASKALIKON VIMA»
(Tribune des Instituteurs)
Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux : 15a, Rue Xénophon, Athènes Grèce (118)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ Ν.Π.Δ.Δ.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 176 τῆς 24 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Δ/γματος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 70) 25.4.69 Φ. Ε. Κ. (Τεῦχος Α΄) ὁρίζεται ὅτι «εἰς τοὺς προέδρους, τὰ μέλη, τοὺς εἰσηγητάς, τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς βοηθοὺς τῶν ἐπιτροπῶν καὶ συμβουλίων, λειτουργησάντων εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.....καταβάλλεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1969 καὶ ἐφεξῆς ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημίωσις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 4021) 1959, καθοριζομένη διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ».

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐξεδόθη καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 81854) 955) 21) 30.4.69, πρὸς ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα ἐγγραφον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους χαρακτηρισθὲν μάλιστα, ὡς ἐπείγον.

Εἰς τὰ Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ὑπάγονται καὶ αἱ Σχολικαὶ ἐφορεῖαι τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ὅλων τῶν τύπων καὶ τῶν Νηπιαγωγείων.

Ἐναπομένει ἡ ἔκδοσις τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου μας καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ὁποία, πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ.

ΣΥΝΕΧΕΣ ΩΡΑΡΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἑλληνικῆς Παιδαγωγικῆς, Ν. Ἐξαρχόπουλος εἰς τὴν Γεν. Διδακτικὴν ἀποφαίνεται περὶ τὸ θέμα τοῦτο μὲ τὴν κάτωθι φράσιν «εὐκταία εἶναι ἡ ἀποφυγὴ διδασκαλίας μετὰ μεσημβρίαν. Ὁ δὲ μετὰ μεσημβρίαν χρόνος ἂς καταλείπεται ἐλεύθερος ἢ ἂς χρησιμοποιῆται εἰς ἐκδρομάς».

Καὶ ταῦτα ἐγράφησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὁπότε αἱ συνθῆκαι καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἦσαν τελείως διάφοροι τοῦ σημερινοῦ.

Ἐὰν τὸ συνεχὲς ὡράριον ἐργασίας διὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἐξαρχοπούλου ἐκρίνετο σκόπιμον, σήμερον εἶναι φρονοῦμεν ἐπιβεβλημένον.

Δὲν θὰ ἀπαριθμήσωμεν ἐνταῦθα τοὺς λόγους, ἐπιστημονικούς, κοινωνικούς, οἰκονομικοὺς κλπ. διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται τὸ συνεχὲς ὡράριον ἐργασίας εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα.

Ἓν μόνον θὰ ὑπογραμμίσωμεν: ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ συνεχοῦς ὡραρίου ἐργασίας, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν, ἐξ ἐμπειρίας νὰ γνωρίζωμεν, εἶναι καλύτερα.

Ἐὰν περὶ τούτου ὑπάρχουν καὶ τινες ἀμφιβολίαι, ἂς γίνῃ πειραματισμός.

Ἡμεῖς πάντως οἱ διδάσκαλοι ἐπείσθημεν περὶ τούτου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐκφράζει ὁ καθημερινὸς Τύπος, μὲ τὴν ἄποψιν ταύτην συντάσσεται, διότι βλέπει ὅτι τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ συνεχοῦς ὡραρίου ἐργασίας εἶναι λίαν εὐεργετικὰ ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς τῶν τέκνων των.

Πιστεύομεν ὅτι τὸ θέμα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν ὄψει θερινῶν διακοπῶν θὰ μελετηθῇ καὶ θὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ πᾶσαν πλευράν, καὶ τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον, θὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ταύτης ,ὥστε, ἀπὸ τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ συνεχὲς ὡράριον ἐργασίας.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Κατόπιν ἐπιπόνου ἐργασίας τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου, συνετάγη τὸ Νέον Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Τὴν ἀνάγκην συντάξεως νέου Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος εἶχον ἐπισημάνει οἱ διδάσκαλοι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Περὶ τούτου μάλιστα εἰδικὰ ἐγένοντο κατὰ τὸ παρελθὸν Συνέδρια.

Ἡ σύνταξις τοῦ νέου Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος εἶναι καὶ τοῦτο εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας .

Ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζομεν τὸ Νέον Α.Π. ἐκτὸς τῆς διατάξεως τῆς ὕλης παρέχει καὶ μεθοδικάς τινας ὁδηγίας. Καθορίζει ἐπίσης τὸν σκοπὸν ἑκάστου μαθήματος. Τὸ Νέον Α.Π. θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους 1969-70.

Ἡ Διοίκησις τῆς Δ.Ο.Ε. ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προγράμματος δὲν θὰ φεισθῇ οὔτε κόπων οὔτε δαπανῶν, διὰ νὰ ἐκδόσῃ τοῦτο εἰς βιβλίον καὶ τὸ ἀποστείλῃ εἰς ἅπαντας τοὺς διδασκάλους τῆς Χώρας μέσῳ τῶν κατὰ τόπους Διδασκαλικῶν Συλλόγων.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ Μ.Τ.Π.Υ.

Περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν πολλά.

Ἐξ ὅσων γνωρίζομεν τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. τὰς κρατήσεις τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων ἐκείνων οἵτινες καθ' ὃν χρόνον ὑπηρέτουν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ἐλάμβανον τὸν μισθὸν τοῦ Ἐφέδρου Ἀξιωματικοῦ.

Τὸ θέμα φυσικὰ παρουσιάζει πολλὰς δυσκολίας ἀπὸ τὴν πλευρὰν ταύτην. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο π.χ. θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας, αἱ πρὸς αὐτὸ ὀφειλαὶ αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως, νὰ δύνανται νὰ ἐξοφληθῶσι μὲ ἔκπτωσιν 50%, ὡς ἔπραξεν περίπου καὶ τὸ Τ.Π.Δ.Υ.

Ἕκαστος ὑπάλληλος ἀνήκων εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. θὰ αἰτῆται τὴν πρὸς αὐτὸ ὀφειλήν του.

Θὰ ἐμβάζῃ τὸ ἥμισυ ταύτης καὶ θὰ τακτοποιῆται.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ δοθῇ κάποια λύσις ἡ ὁποία καὶ τοὺς ὑπαλλήλους θὰ εὐεργετήσῃ, χωρὶς φυσικὰ νὰ ζημιώσῃ καὶ τὸ Μ.Τ.Π.Υ. δεδομένου ὅτι τοῦτο θὰ ὑπολογίσῃ τὰς ὀφειλὰς ἑκάστου μὲ τὰ μισθολογικὰ δεδομένα τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον κατέχουν οἱ ὑπάλληλοι σήμερον.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἐγίνετο καὶ δανειοποίησις τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὀφειλῆς ἐφ' ὅσον τὸ ὕψος ταύτης εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ παρουσιάζωνται δυσκολίαι διὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ καταβολήν του.

Ἂς μελετηθῇ τὸ θέμα καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰν ταύτην, διότι ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ κλείσῃ καὶ ἡ πληγὴ αὕτη ἥτις ἀπασχολεῖ πολλὰς χιλιάδας ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας κινδυνεύουν νὰ μὴ λάβουν ἐφ' ἅπαξ, προκειμένου νὰ ἐξοφλήσουν τὸ πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. χρέος των.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ 217

Οἱ ἀποχωρήσαντες τῆς ὑπηρεσίας δυνάμει τοῦ Ν. 4464) 65 «περὶ 35) ετίας» ἔλαβον τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.

Τοῦτο δὲν συνέβη μόνον εἰς ἀριθμόν τινα διδασκάλων, διακοσίων δέκα ἑπτά, περίπου, οἵτινες ἀπεχώρησαν μὲν τῆς ὑπηρεσίας δυνάμει τοῦ ἀνωτέρου Νόμου φέροντες τότε τὸν 3ον βαθμόν, δὲν ἔλαβον ὅμως τὸν ἀμέσως ἑπόμενον τὸν ὁποῖον καὶ ἐδικαιοῦντο.

Τὸ θέμα ἤχθη ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον δι' ἀποφάσεώς του (1948) 67) ἐδικαίωσε τοὺς προσφυγόντας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ & ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
ΕΚΠΑΙΔ)ΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

'Αριθ. Πρωτ. 15
'Εν Γιαννιτσοῖς τῇ 18ῃ Μαΐου 1969

Πρός
Τὴν Διοίκησιν τῆς Διδ)κῆς 'Ομοσπονδίας 'Ελλάδος (Δ.Ο.Ε.)
Ξενοφῶντος 15α — ΑΘΗΝΑΙ

Κατόπιν συμφώνου πρωτοβουλίας, τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Περιφ .Γιαννιτσῶν, ἀποφασίζεται, ὅπως, ἀποσταλῇ τὸ παρὸν ἔγγραφον, τῶν θερμοτάτων συγχαρητηρίων καὶ τῆς πλήρους συμπαρατάσεως, ἐπὶ τῆς ἄκρως ἐξαιρέτου καὶ σθεναρᾶς πρωτοβουλίας τῆς Διοικήσεως τῆς 'Ομοσπονδίας 'Ελλάδος, νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα» ἄρθρον, περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ θεσμοῦ τοῦ αἱρετοῦ, οὐχὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπαξίως κατέχοντος τὸν τίτλον τῆς θέσεως ταύτης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΥΒΑΛΑ, τοῦ ὑπερόχου τούτου εἰς ἤθος, μόρφωσιν καὶ πατριωτισμόν, ἐκπροσώπου τοῦ Κλάδου τῶν Διδασκάλων τῆς Χώρας.

'Η ἐνέργεια αὕτη τῆς ΔΟΕ χαρακτηρίζει τὴν Διοίκησιν ταύτης, ὡς ἀξίαν ἡγέτιδα ἑνὸς κλάδου, τοῦ ὁποίου τὴν ψυχὴν παλλομένην ὀρθῶς, προτιμᾷ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ἀντὶ τοῦ Θησαυροφυλακίου τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς.

'Η παροῦσα ἀπόφασις τοῦ Συλλόγου μας — πιστεύομεν ἀπολύτως — ὅτι ἀπηχεῖ τὴν γνώμην ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Συλλόγων τῆς Χώρας.

'Η δημιουργηθεῖσα ἤδη ἐμπιστοσύνη, ἐκ τῆς ἐκβάσεως ὅλων τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως, ὑπὲρ τοῦ κλάδου καὶ τοῦ ΕΘΝΟΥΣ, μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἀπευθύνωμεν τὸ ἐγκάρδιον «ΕΥΓΕ» μας.
Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
'Ο Πρόεδρος 'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Κων. Μουχτάρης Μιχ. Γιαλαμᾶς

ΡΥΘΜΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ
ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
Γιὰ τὸ Δημ. Σχολεῖο
—∴—
Τὸ πιὸ κατάλληλο βιβλίο γιὰ Γυμναστικὲς 'Επιδείξεις
σελίδες 144 - 'Εκδοσις 1968

'Αποστέλλεται ἀμέσως ἀπὸ τὸν συγγραφέα ἀντὶ 50 δραχμῶν
—∵—
Δ/νσις: ΒΑΣ. ΒΥΤΙΝΑΡΟΣ
Γυμναστὴς
Βούλγαρη 50
Πειραιεὺς Τ.Τ. 14

"ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΕΣ ΜΑΣ„

('Εξόρμησις διδασκάλων Β' Περιφερείας Καβάλας εἰς 517 τάγμα παραμεθορίου περιοχῆς Παρανεστίου)

Κυριακῆς Γραμματικοπούλου, διδασκαλίσσης

— Χθὲς Παρασκευὴν 18 'Απριλίου ἔγινε μιὰ ὁμορφη ἐξόρμηση ἀγάπης, ἀπὸ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς Β' Περιφ. Καβάλας, εἰς τὸ 517 τάγμα παραμεθορίου περιοχῆς Παρανεστίου, μεταφέροντας τὸν ὁλόθερμο χαιρετισμὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν πρὸς τοὺς ἀκρίτες μας. Συνώδευσαν τὴν ἔνθερμον αὐτὴν προσφορὰ διδάσκαλοι τῆς περιφερείας μας, ὑπὸ τὴν ἄοκνον καθοδήγησιν τοῦ ἐξαιρέτου 'Επιθεωρητοῦ μας κ. Χρήστου Ξουράφη, ποὺ τόσο ἀφείδολα δραστηριοποιεῖ τὶς ἐνδόμυχες ψυχικές του δυνάμεις, σὲ ἔργα ἀγάπης, ἀνθρωπισμοῦ, πατριωτικοῦ μεγαλείου, ἀληθινῆς δημιουργίας.

= Ζήσαμε ἀλησμόνητες στιγμές, σὲ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, ποὺ ἀξίζει νὰ ζῇ κανεὶς στὴν ζωή του, στιγμὲς μοναδικές, ἀνεπανάληπτες, ποὺ γεμίζουν τὴν ψυχὴ ἀπὸ ἀληθινὴ ὑπερηφάνεια, ποὺ γεννηθήκαμε "Ελληνες καὶ ζοῦμε σὲ μιὰ τόσο ὄμορφη καὶ χιλιοτραγουδισμένη πατρίδα 'Ελλάδα.

= 'Ελᾶτε μαζί μας γιὰ νὰ νοιώσετε καὶ σεῖς κάτι ἀπὸ τὸ ὑπέροχο μεγαλεῖο τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως.

— Μία ἔνθερμος, ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ μᾶς περίμενε στὸ στρατόπεδο τοῦ λοχαγοῦ Πανταζοπούλου μὲ διοικητὴν τὸν ἐξαίρετον 'Ακρίτα κ. 'Αγγελακόπουλον Εὐάγγελον, ποὺ ὡς ἕνας νέος, δυνατός, πιστός, ἀκόμητος, ἄρωτος Διγενὴς ὑπερασπίζεται μαζὶ μὲ τοὺς ἄξιους ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς λεβέντες στρατιῶτες τὰ Ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος μας στὴν παραμεθόριον αὐτὴν περιοχὴν τοῦ Παρανεστίου.

— Βρισκόμαστε στὸ κεντρικὸ χῶρο τοῦ στρατοπέδου παρατεταγμένοι ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ οἱ ἀκρίτες μας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη διδάσκαλοι μὲ ἀντιπροσωπεία μαθητῶν τοῦ 15ου Δημ. Σχολείου Καβάλας. 'Εμπρός μας κινατίζει ἡ Γαλανόλευκη! Τὸ ἀγέρι καθώς τὴν λικνίζει στὸ ἀνήσυχο στροβίλισμά του τὴν κάμνει νὰ ὀρθώνεται, νὰ κινατίζῃ ὑπερήφανα προβάλλοντας, σὰν σύμβολο ἀκριβὸ καὶ πολύτιμο τὴν ἴδια 'Ελλάδα, ντυμένη στὰ ἀσπρογάλαζά της καὶ καθὼς γλιστρᾷ χαδιάρικο καὶ παιχνιδιάρικο μέσ' στὶς χίλιες πτυχές της, ἀφήνει γύρω ἤχους ἀπόμακρους, ποὺ σκοποῦν ρίγη συγκινήσεως καὶ ὁμιλοῦν μέχρι τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς, ἐνῶ ἡ σάλπιγγα μὲ τὸν ἐθνικό της λυρισμό, πάλλει καὶ ἀνυψώνει μέχρι τὰ οὐράνια τὸ πατριωτικὸ μεγαλεῖο τῆς στιγμῆς τόσο μεγαλειώδες, τόσο ἀφάνταστα θεῖο.

Μαθηταὶ παραδίδουν στὸν "Ελληνα 'Ακρίτα τὴν Γαλανόλευκη σημαία, φερμένη ἀπὸ τὴν πόλη μας Καβάλα, γιὰ νὰ κινατίζῃ στὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ γωνιὰ τῆς Πατρίδος μας, τοῦ ἑλληνικοῦ μεγαλείου, ὡς ἔκφρασις ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀκρίτες μας. 'Ατενίζοντάς την νὰ νομίθοιην πόσο κοντά τους εἴμαστε κι' ἐμεῖς οἱ δάσκαλοι στὸν ἴδιο ἱερὸ ἀγῶνα! Δύο ποιήματα συμπληρώνουν τὴν παράδοση τῆς Σημαίας, ποὺ κινατίζει ὑπερήφανη τώρα στὸ κατάρτι της καὶ παραδίδεται στὸν ἄνεμο γιὰ νὰ χιλιοτραγουδήσῃ τοὺς θρύλους τοῦ τόπου, ὅπου διαλέχτηκε νὰ κινατίζῃ καὶ νὰ σκοπᾷ, ὡς φάρος γύρω τὸ φῶς τῆς αἰωνίας 'Ελλάδος. 'Ο συνάδελφός μας κ. Παναγιώτης Μπαμινίδης, πάντα ἀκούραστος καὶ δραστήριος, χαιρετᾷ ἐκ μέρους μας τοὺς ἀκρίτες μας καὶ τονίζει τὸν σκοπὸ τῆς ἐξορμήσεώς μας. Μιὰ μαθήτρια, ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν, ἐκφράζει μὲ συγκινητικὴν γλαφυρότητα τὸν χαιρετισμόν τους. Καὶ τονίζει — «πόση ἀσφάλεια νοιώθουν στὰ σπίτια τους, στὰ σχολεῖα τους. Καθὼς γνωρίζουν πὼς φρουροὶ ἀκόμητοι στέκουν οἱ ἀκρίτες μας στὰ σύνορα τῆς Πατρίδος. Μὲ τὴν σημερινή μας ἐξόρμηση ἐκφράζομε καὶ τὴν ἀγάπη μας καὶ εὐγνωμοσύνην μας πρὸς 'Εσᾶς ἀκρίτες μας»!

— Κλείνει τὸν ὅμορφο χαιρετισμὸ ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβαστοῦ μας κ. 'Επιθεωρητοῦ, ποὺ μὲ πατριωτικὸ λυρισμὸ ἐξάρει τὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς καὶ τονίζει τὸ μεγαλεῖο της καὶ πὼς ὡς δάσκαλοι ἐπιτελοῦμε τὸ ἴδιο ἔργο, μὲ τὸν αὐτὸν σκοπό, νὰ βοηθήσωμε ὅσο δυνατὸν καλλίτερα τὴν Πατρίδα μας, γιὰ μιὰ νέα ἄξια γενεά. Καὶ ἦταν καθῆκον μας νὰ Σᾶς ἐπισκεφθοῦμε.

— Μὲ τὸν χαιρετισμὸ «καλῶς ἤλθατε» — ὁ Λοχαγὸς κ. Μπασδακίδης 'Αντώνιος, ἐκφράζει τὴν χαρὰ τῶν ἀκριτῶν, ποὺ βρεθήκαμε τόσο κοντά τους τονίζοντας: «πὼς 'Εκπαιδευτικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ ἐπιτελοῦν τὸ αὐτὸ ὑψηλὸ ἔργο, νὰ δώσουμε καλοὺς πολίτες στὴν Πατρίδα μας. Τὴν βάσι βάζετε ἐσεῖς οἱ 'Εκπαιδευτικοί. 'Εμεῖς συνεχίζομε τὸ ἔργο Σας!».

— Μὲ ξεχωριστὴ χαρὰ μοιράζομε τὰ δῶρα καὶ τὰ πασχαλινὰ γλυκὰ εἰς τοὺς ἀκρίτες μας, ποὺ αὐτὲς τὶς ἅγιες ἡμέρες τοῦ Πάσχα ἑώρτασαν μακρυὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους, τοὺς δικούς τους, νοιώθοντας, ὅμως, μὲ τὴν παρουσία μας τόσο κοντά τους τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τῆς Πατρίδος, τῶν δικῶν τους.

— Ἡ κάθε ὥρα, ἡ κάθε στιγμὴ κυλᾶ γεμάτη ἀπὸ χαρά, ὦ! εἶναι ἀλήθεια ὅπου σκορπᾶς χαρὰ—διπλὴ σοῦ χαρίζεται.

— Στὴν Λέσχη τῶν 'Αξιωματικῶν ἀκολουθεῖ δεξίωσις, καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του τιμοῦν τὸ ἐγκάρδιο τραπέζι — ἀκολουθεῖ εὐχάριστος περίπατος στὸ πλησιέστερο φυλάκιο, ὅπου θαυμάζομε τὴν τάξη, τὴν καθαριότητα, τὴν πειθαρχία. Κλείνομε τὴν ἐξόρμησί μας μὲ τὴν ψυχαγωγία τῶν ἀκριτῶν μας προσφέροντας τὸ 15ο Δημ. Σχολεῖον Καβάλας, τὴν μικρὴ μὰ ὄμορφη πατριωτικὴ ἑορτή. 'Ο Διοικητὴς εὐχαριστεῖ καὶ συγχαίρει τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς διδασκάλους τοῦ 15ου Δημ. Σχολείου ποὺ ἐφρόντισαν διὰ τὴν ἑορταστικὴ παράστασι... "Ολα εἶναι χαρούμενα, ὅλα εἶναι τόσο ὄμορφα, γύρω, ἴσως, γιατὶ ὅλα ἔλαμψαν ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀκρίτες μας, ποὺ ἑνοιωθαν ζεστὴ τὴν σκέψη, θερμὴ τὴν καρδιά, πὼς εἴμαστε τόσο κοντά τους καὶ βοηθοῦμε καὶ μεῖς

Συνέχεια στὴν 7η σελ. 3η στήλη

Δ Ι Δ Α Σ Κ Α Λ Ε

"ΔΕΙΚΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ„

Εἰς τὸ μέγα καὶ ἱερὸν λειτούργημά σου τὸ «ΔΕΙΚΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ» θὰ εἶναι ἕνας πολύτιμος βοηθός σου, πρὸς διαμόρφωσιν ἑλληνοχριστιανικῶς καὶ κοινωνικῶς τῶν ΝΕΩΝ, ἵνα καταστοῦν ἀντάξιοι τῶν προγόνων των.
"Αριστον διὰ ἐσωσχολικὰς καὶ ἐξωσχολικὰς διαλέξεις.
Τιμὴ τούτου Δραχ. 40.

Ζητήσατε τὸ ἀπὸ κ. ΚΥΡ. ΜΕΝΟΥΔΑΚΟΝ — ΣΟΥΦΛΙΟΥ 3 Τ. Τ. 609 ΑΘΗΝΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΟΥΛΙΑ

«Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ»

Τὸ βιβλίον ποὺ ἀπέβη ὁ πολύτιμος συμπαραστάτης καὶ βοηθὸς τοῦ διδασκάλου εἰς τὸ ἐπιμοχθὸν ἔργον του.

Περιέχει πλούσιον πρωτότυπον καὶ εὐχάριστον ὑλικὸν δι' ὅλας τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἔτους καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα διδακτικὰ καὶ παιδαγωγικὰ θέματα. Καὶ μόνον τὸ ὑλικὸν τῶν Γυμναστικῶν 'Επιδείξεων καὶ τῆς σχολικῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ Λήξει τῶν Μαθημάτων μὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ποικιλίαν του τὸ καθιστᾷ ἀπαραίτητον διὰ κάθε Δημοτικὸν Σχολεῖον.

Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ τὰ κατὰ τόπους ὑποπρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.

'Αποστέλλεται ἐλεύθερον ταχ. τελῶν πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας δραχ. 60 εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ συγγραφέως: Κολοφῶνος 3 — 'Αθῆναι. (821)

"Εκτοτε παρῆλθεν ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα μὴ δικαιολογοῦν τὴν περαιτέρω καθυστέρησιν.

"Αλλως τε διὰ πολλοὺς ἐκ τῶν συναδέλφων τούτων τὸ θέμα δὲν ἔχει οἰκονομικὰς ἐπιπτώσεις, ἀλλ' ἠθικὰς μόνον τοιαύτας.

Εἶναι χρέος φρονοῦμεν τῆς Πολιτείας νὰ ἀμείψῃ τοὺς ὑπαλλήλους της οἱ ὁποῖοι ἐπὶ 35 καὶ πλέον ἔτη τὴν ὑπηρέτησαν πιστῶς καὶ ἠνάλωσαν τὴν ζωήν των εἰς τὸν βωμὸν τῆς Παιδείας.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ

"ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ„

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

Αἱ 'Εκδόσεις "ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ„ ἐκυκλοφόρησαν ἐφέτος βοήθημα τὸ ὁποῖον καταρτίζει τοὺς μαθητὰς τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν των εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις διὰ τὸ Γυμνάσιον.

'Η ὕλη του εἶναι τακτοποιημένη βάσει τῶν τελευταίων διατάξεων τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας. Εἶναι γραμμένο εἰς τὴν ἁπλὴν καθαρεύουσαν. Περιέχει: 'Εκθέσεις μὲ θέματα ποὺ δίδονται συνήθως κατὰ τὰς ἐξετάσεις. Προβλήματα σὲ μεγάλη ποικιλία. 'Ερωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις εἰς τὴν ὕλην τῆς Ἱστορίας — Γεωγραφίας — Θρησκευτικῶν καὶ Πειραματικῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐξετασθοῦν οἱ ὑποψήφιοι.

Τὸ ἄνω βιβλίον εἶναι ἀπαραίτητον βοήθημα εἰς κάθε διδάσκαλον καὶ εἰς τὸν μαθητὴν τῆς ΣΤ' τάξεως. Προμηθευτῆτε το. Θὰ τὸ βρῆτε εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΑΙ

Οἱ διδάσκαλοι εἶναι πάντοτε πρωτοπόροι εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις καὶ προοδευτικὰς τάσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Μία εἰσέτι ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ ἵδρυσις Κύκλου Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων εἰς τὸ χωρίον Πετροκεφάλι Ἡρακλείου πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἱερέως Ἀλεξάνδρου Σαριδάκη καὶ τῶν διδ)λων Στυλιανοῦ Βιλανάκη, Αἰκατ. Φρουδαράκη καὶ Ἀφροδίτης Ξεκαρδάκη. Τὴν 4ην Μαΐου ἤρχισεν ἐπισήμως τὴν δρᾶσιν του, μὲ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ Τιμοθέου, ὅστις μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας κατοίκους μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐχέρειαν λόγου καὶ ρητορικὴν ἱκανότητα, ὑπογραμμίσας ὅτι ἡ ἵδρυσις τοῦ κύκλου ἀποτελεῖ πρωτοπορίαν εἰς τὴν περιοχὴν καὶ ὅτι θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν πνευματικήν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐξύψωσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ δραστήριος καὶ προοδευτικὸς διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Στυλ. Βιλανάκης, γνωστὸς διὰ τὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου πολυσχιδῆ δρᾶσιν του, τονίσας ὅτι ἀνήκει μεγάλη τιμὴ εἰς τὴν Ἑλληνίδα καὶ ἀξίζει νὰ καταβάλεται πρὸς χάριν της κάθε προσπάθεια διὰ τὴν μόρφωσιν αὐτῆς διανοητικὴν καὶ ψυχικήν, διότι ἀποτελεῖ πράγματι τὸν στυλοβάτην τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ κοινωνίας. Τὸν λόγον ἔλαβε κατόπιν ἡ Πρόεδρος τοῦ κύκλου δὶς Αἰκατ. Φρουδαράκη διδ)λισσα, ἡ ὁποία μὲ γλαφυρότητα καὶ σαφήνειαν διετύπωσε τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, οἵτινες εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσις τῆς γυναίκας τοῦ χωρίου, ἡ ἀλληλεγγύη, ὡς καὶ ἡ φιλανθρωπικὴ δρᾶσις τῶν μελῶν του.

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εἰλικρινὴς ἔπαινος εἰς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὡς ἄνω κύκλου καὶ γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, οἵτινες πάντοτε προθύμως βοηθοῦν τοὺς διδ)λους τοῦ σχολείου των, διὰ τὴν εὐγενῆ των προσπάθειαν, ἡ ὁποία δέον νὰ ἀποτελέσῃ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς πρόοδον εἰς τὸ ἔργον των ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου τῆς περιοχῆς των.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΕΡΑΚΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εἰς τοὺς στεφθέντας ἐκλεκτοὺς συναδέλφους Ἀραμπατζίδην Ἰωάννην καὶ Τοπαλίδου Δήμητραν, ἡ Διοίκησις τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Σιντικῆς συγχαίρει θερμῶς καὶ εὔχεται κάθε εὐτυχίαν.

Ὁμοίως εἰς τοὺς δώσαντας ὑπόσχεσιν γάμου ἐκλεκτοὺς συναδέλφους Οὐζούνην Στέργιον καὶ Κύπρου Ἀθανασίαν, συγχαίρει καὶ εὔχεται ταχείαν τὴν στέψιν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Πρωτοβουλίᾳ τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων Λαρίσσης ἐδόθη διάλεξις εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» τὴν 11ην Μαΐου ἐ.ἔ. μὲ ὁμιλητὴν τὸν Ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον κ. Ἰωάννην Κιτσαρᾶν καὶ μὲ θέμα «Ἀνατομία τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ».

Οἱ ἴδιοι Σύλλογοι προγραμματίζουν τριημέρους ἐκπαιδευτικὰς ἐκδρομὰς διὰ Κέρκυραν μέσῳ Ἰωαννίνων καὶ Ἀλεξανδρούπολιν μέσῳ Θεσσαλονίκης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Ἐκτὸς τῆς ἐτησίας χοροεσπερίδος του, ὁ Σύλλογος Διδ)λων Λακεδαίμονος ἐπραγματοποίησε συνεστίασιν 80 περίπου μελῶν του, εἰς κοσμικὴν ταβέρναν τῆς πόλεως Σπάρτης.

Τὴν ἐν λόγῳ συνεστίασιν ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Ν. Γιαννόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του. Τοῦτον προσεφώνησεν δι' ἐμπνευσμένης προσλαλιᾶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Στ. Μυλωνάκος.

Ἀκολούθως ἀπήντησε καταλλήλως ὁ κ. Ἐπιθεωρητής, εὐχαριστήσας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν καὶ τονίσας ἰδιαιτέρως τὴν πνευματικὴν ἀξίαν τῶν τοιούτων συγκεντρώσεων πέραν τοῦ ψυχαγωγικοῦ των σκοποῦ.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΕΣ ΜΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελ, στὸ ἔργο τους, σὰν φρουροὶ ἀκοίμητοι καὶ μεῖς τῶν ἴδιων ἰδανικῶν. Ἡ μέρα χαμογελᾶ στὸ κλείσιμό της καὶ οἱ καρδιές σκιρτοῦν ἀπὸ ἀληθινὸ μεγαλεῖο — ὁ ἀποχαιρετισμὸς μᾶς βρίσκει τόσο ἑνωμένους, τόσο οἰκείους, τόσο γαλήνιους.

Σήμερα ἐζήσαμε τὸ θαῦμα ἑνὸς καθήκοντος ἱεροῦ πρὸς τὴν Πατρίδα. Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσωμε τὶς δμορφες στιγμές, ποὺ ζήσαμε κοντὰ στοὺς ἀκρίτες μας, μὲ τὴν ὁλόθερμη ὑποδοχὴ καὶ γνωριμία στὴν ἀντιπροσωπευτικὴ μορφὴ τοῦ Διοικητοῦ κ. Ἀγγελοπούλου Εὐαγγέλου καὶ τῶν ἀξίων ἀξιωματικῶν του.

— Μιὰ ἐξόρμησις, ποὺ ἀνθοφορεῖ σ' ὅλη της τὴν ἔκταση τὰ σπέρματα ἐκεῖνα, ποὺ μέσα τους ἔχει περάσει τὸ χέρι τοῦ Δημιουργοῦ. Μιὰ προσπάθεια ποὺ διδάσκει μικροὺς καὶ μεγάλους νὰ ὑπηρετοῦν καὶ νὰ ὑψώνουν τὸ σύνολο ὅπου ζοῦν, γιὰ μιὰ μόνη, μεγάλη ἰδέα, τόσο ὑψηλή, τόσο θεϊκή, τὴν ἰδέα τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος, ν' ἀντιληφθοῦν πὼς τὰ μικρὰ σήμερα Ἑλληνόπουλα τῶν σχολείων μας, θὰ γίνουν αὔριον οἱ ἄξιοι συνεχισταὶ τῶν φρουρῶν τῆς Πατρίδος, ἀδελφωμένα παιδιά, μὲ κοινὴ μοῖρα, τὴν μοῖρα τοῦ τόπον τους, ὅπου κι' ἂν τοὺς καλέσῃ ἡ Πατρὶς νὰ σταθοῦν ὡς φρουροὶ ἀκοίμητοι τοῦ Μεγαλείου της!

Φρουροὶ στὰ σύνορά της, φρουροὶ στὸ μεγαλεῖο της, φρουροὶ στὸ ἀθάνατο πνεῦμα της, φρουροὶ στὸ πιστεύω της καὶ στὰ Ἰδανικά της.

Ὁ δάσκαλος ἀκοίμητος φρουρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ποὺ γνωρίζει νὰ γαλουχῇ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος σὲ ἄξιους συνεχιστὰς τῶν ἰδανικῶν της, εὐθύνη μεγάλη ἐπωμίζεται. Εὐτυχῶς, ποὺ ἔχει πλούσιο ἀπόθεμα ἐνθουσιασμοῦ ν' ἀντλῇ κάθε δύναμι φανερὴ καὶ μυστικὴ γιὰ ν' ἀνταποκρίνεται μὲ ἐπιτυχία σ' ὁποιοδήποτε σύνορο κι' ἂν τὸν θέσουν νὰ φυλάξῃ, ὡς φάρος φωτεινὸς σὲ κάθε του καθῆκον, ἀκούραστος, ἀδάμαστος, ἀλύγιστος, ἄτρωτος, γιατὶ γνωρίζει πὼς ἐκτελεῖ θεῖαν ἀποστολὴ — πὼς πρέπει νὰ φανῇ ἀντάξιος τοῦ ἔργου, ποὺ τοῦ ἀνέθεσε ἡ Πατρίδα τον. Γιὰ ν' ἀτοῦ ἐμπιστευθῇ ἕνα τόσο θεάρεστο ἔργο, σημαίνει πὼς πίστευσε σ' αὐτόν!

Κι' ὁ δάσκαλος σὲ ὁποιαδήποτε γωνιὰ τῆς Πατρίδος μας κι' ἂν βρίσκεται εἶναι πράγματι ἀληθινὸς ἐργάτης τῆς ἀλήθειας, τοῦ καθήκοντος, ἀληθινὸς φρουρὸς τῶν ἰδανικῶν της, μετουσιώνοντας σὲ δύναμι καὶ ψυχὴ κάθε κακουργία προσπάθεια, ἀπὸ τὴν δική του δύναμι καὶ ψυχή.

Μιὰ ἐξόρμηση πατριωτικὴ ποὺ δεικνύει στὸ βάθος της μιὰ σταθεροποίηση καὶ ἀποκρυστάλλωση κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, μὲ πίστη πὼς τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας πρέπει νὰ παραδοθῇ σὲ ἐκλεκτὰ καὶ στιβαρὰ χέρια μιᾶς καλύτερης γενιᾶς. Μιᾶς γενιᾶς μὲ ψυχὴ καὶ διάθεση ἀγωνιστική, μὲ ξεκαθαρισμένα τὰ ἰδανικά της, φρεσκαρισμένες μὲ εὐαισθησία καὶ ἀνθρωπιὰ ἰδέες ἀντιλήψεις της γιὰ τὴν ἴδια τὴν Ζωή. Γιὰ νὰ γίνουν ἀληθινοὶ ἄνθρωποι, ἀληθινοὶ Ἕλληνες Χριστιανοί. Μιὰ γενιὰ ποὺ νὰ τὴν θερμαίνῃ ἡ ἀγάπη, ἡ ἀγάπη σὲ ὅλες της τὶς μορφές. Ἡ ἀγάπη μὲ τὶς χίλιες ἐκδηλώσεις της, ποὺ ἀνοίγει δρόμους νέας αὐγῆς, ποὺ δονεῖ ἰδιαίτερα τὶς χορδὲς τῆς ψυχῆς καὶ φτερώνει τὸν νοῦ διὰ νέα σαλπίσματα μὲ θεία ἐπαγγελία: — Γιὰ μιὰ Ἑλλάδα, νέα καὶ δμορφη, ὑπερήφανη καὶ ἔνδοξη, πάντα νὰ ὑψώνῃ τὸ μεγαλεῖο ἑνὸς ἀθάνατου Παρθενῶνα στὰ πέρατα τῆς γῆς.

— "Ας συνεχίσωμε τὴν οὐρανόδρομη πορεία μας, κι' ἂς βαδίζουμε — «πάντα μπροστὰ κι' ὅλο ψηλὰ κι' ὅλο ψηλότερα», ἂν θέλωμε νὰ γίνωμε πραγματικοὶ διδάσκαλοι, μιμηταὶ τοῦ Μοναδικοῦ Μεγάλου Διδασκάλου τῶν αἰώνων!

— «Σὲ σένα οὐρανομέτωπη Πατρίδα
(μου τὸ πρῶτο
κι' ἀγνὸ τοῦ νοῦ μου νόημα μ' ἀγάπη
(ἀφιερώνω.
Μὲ τὴν εὐχὴ τὰ τέκνα σου ἀπ' τὸ βορ-
(ρᾶ ὡς τὸ νότο
νὰ ἔχουν φῶς καὶ δόξα τους τὸ πνεῦμα
(σου καὶ μόνο».

Ἐν Καβάλᾳ τῇ 19.4.69

Μόλις ἐξεδόθη

ΣΕΛΙΔΕΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Γ. Γιαννακάκη

Περιέχει: 130 ἐμμετρα θεατρικὰ ἔργα ποιότητος (Σκὲτς — Ταμπλὼ — Βιβὰν — Μονόλογοι — Διάλογοι) γιὰ τὶς ἐξετάσεις, 25η Μαρτίου, 28η 8)βριου, Χριστούγεννα καὶ γιὰ ὅλες τὶς Σχολικὲς καὶ Ἐθνικὲς Γιορτές.

Σχῆμα Μέγα — Σελίδες 324

— Τιμὴ δραχμαὶ 100.

Ζητῆστε το ἀπὸ τὸν βιβλιοπώλην σας.

Ἐκδοσις βιβλιοπωλείων Σ. Κόντου — Λ. Φυλακτοῦ Ο.Ε. Σταδίου 31 (ἐντὸς) Ἀθῆναι Τ.Τ. 121 — Τηλ. 231160

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχ)κῶν τελῶν εἰς τοὺς προεμβάζοντας τὴν ἀξίαν διὰ ταχ)κῆς ἐπιταγῆς.

Ἐκυκλοφόρησεν

Εἰς Δευτέραν, ἐπηυξημένην καὶ βελτιωμένην Ἔκδοσιν:

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΑΘΑΝ. ΧΡ. ΜΠΙΚΟΥ

Δ)νσις: Παραμυθίας 105, Ἀθῆναι (Τ.Τ. 105)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὅσοι ἐκ τῶν συναδέλφων ἔχουν λάβει τὸ βιβλίον μου «ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ» παρακαλοῦνται θερμῶς ὅπως ἀποστείλουν τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ (40 δραχμαὶ) ἢ ἐπιστρέψουν τοῦτο.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γνωστοποιῶ εἰς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους ὅτι μοῦ ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ἡ σχετικὴ ἄδεια κυκλοφορίας τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
Διδάσκαλος
Εὐχαριστῶ θερμῶς

Ἐκυκλοφόρησε εἰς νέαν ἔκδοσιν τὸ χρησιμώτατον βιβλίον

ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΙΤΥΧΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

τοῦ Στρατῆ Παπαδάκη

Εἶναι τὸ μοναδικὸν βοήθημα ποὺ καταρτίζει ἄριστα τοὺς μαθητὰς τῆς Στ' τάξεως διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις διὰ τὸ Γυμνάσιον. Περιέχει: Τὰς καλυτέρας ***Ἐκθέσεις*** εἰς ἁπλῆν καθαρεύουσαν μὲ θέματα τὰ συνήθως διδόμενα, μὲ ὁδηγὸν διὰ τὰς ἐκθέσεις καὶ τὴν ***ὀρθογραφίαν. Προβλήματα*** ἄφθονα μὲ παραδείγματα δι' ἑκάστην περίπτωσιν. Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις ἀπὸ ὅλην τὴν ὕλην τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων ***Α' καὶ Β' ἔτους συνδιδασκαλίας ('Η νέα ἔκδοσις περιέχει καὶ τὴν ὕλην τῆς Ε' τάξεως).***

Ἡ προμήθεια τοῦ βιβλίου πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τώρα, ἵνα προετοιμασθοῦν ἐγκαίρως οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς Ἐκθέσεις, τὴν Ἀριθμητικήν, τὰ λοιπὰ Μαθήματα. Ἡ ὕλη του εἶναι πλουσία, ἐπιμελημένη εἰς ἁπλῆν Καθαρεύουσαν καὶ προετοιμάζει πράγματι τοὺς μαθητὰς διὰ τὸ Γυμνάσιον.

Συστήσατέ το ἀμέσως εἰς τοὺς μαθητάς σας. Ζητεῖστε το ἀπὸ τὸν Βιβλιοπώλην σας ἢ ἀπὸ τὸν Συγγραφέα: ***Στρατῆν Παπαδάκην, Μπότσαρη 6, Ἄνω Γλυφάδα, Ἀθῆναι τηλεφ. 8045.132. Τιμὴ δρχ. 25.***

Τοῦ ἰδίου συγγραφέως.

α) ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ χρησιμώτατο βιβλίο γιὰ ὅλες τὶς σχολικὲς γιορτὲς ***δρχ. 60.*** β) ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ. Τί θὰ διδάξῃ καὶ πῶς θὰ τὸ διδάξῃ κάθε μέρα ὁδιδάσκαλος τῆς Β' τάξης. Δρχ. 75.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ
Ἐκδότης
Διδασκ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος
Ξενοφῶντος 15α — Ἀθῆναι
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Νικ. Κουκᾶς
Δαρδανελλίων 5 — Περιστέρι

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Την 16ην τοῦ μηνὸς συνῆλθεν τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ., εἰς τὸ ὁποῖον μετέσχον καὶ οἱ Σύμβουλοι τῆς ΔΟΕ. Ἐν ἀρχῇ ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Παπαδημητρίου καὶ κ. Παπαμιχαλοπούλου, ἡ παρουσία τῶν κ.κ. Συμβούλων τῆς Δ. Ο.Ε. εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην. Κατόπιν ἐπηκολούθησαν ἀνακοινώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. κ. Σ. Παπαμιχαλοπούλου δι' ἐνεργείας τινὰς ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν διαφόρων θεμάτων καὶ ἐπὶ τοῦ ταξιδίου εἰς Ἀμερικὴν ὡς φιλοξενούμενος τῆς Ὀργανώσεως τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ μέρους τῆς Δ.Ο.Ε. ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Μᾶρκος Μηνᾶς, ἀναπτύξας τὰς ἀπόψεις τῆς Διοικησεώς μας ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὸν Κλάδον μας θεμάτων, εὐχαριστήσας τόσον τὸν κ. Παπαδημητρίου ὅσον καὶ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον διὰ τοὺς φιλόφρονας, ὑπὲρ τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ διδασκάλου λόγους των.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ Ν. 2087/52

Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 147)18.5.69 Φ.Ε.Κ. (Τ. Γ') αἱ μεταθέσεις τῶν κάτωθι Ἐκπαιδευτικῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως δυνάμει τῶν Ν. 2087)52.

1) Ἀρκαδίου Κωνσταντόγλου, εἰς τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ἀλεξανδρείας Α' Περιφ. Βεροίας.

2) Ντεβὲ Καλλιόπης εἰς τὸ 5ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Κορίνθου.

3) Θεοδωρακοπούλου Ἰωάννας εἰς τὸ 6ον Δημ. Σχολεῖον Κορίνθου.

4) Σοφιανοῦ Λουκίας εἰς τὸ 12ον Δημ. Σχολεῖον Βεροίας Β' Περιφερείας Βεροίας.

5) Λοτσοπούλου Καλλιόπης, εἰς τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Βεροίας Α' Περιφ. Βεροίας.

6) Παπαγεωργίου Αἰκατερίνης, εἰς τὸ 11ον Δημ. Σχολεῖον Βεροίας Α' Περιφ. Βεροίας.

7) Ἀντωνοπούλου Βασιλικῆς, εἰς τὸ 9ον Δημ. Σχολ. Λαρίσης Α' Περιφ. Λαρίσης.

8) Τσάκου Σπυριδούλας, εἰς τὸ 10ον Δημ. Σχολεῖον Λαρίσης Β' Περιφ. Λαρίσης, καὶ

9) Γιαννίτση Κασσάνδρας Νηπιαγωγοῦ, εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον Φιλυρίας τῆς Περιφ. Παιονίας.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ - ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 155)23.5.69 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Γ') αἱ ἀπολύσεις τῶν κάτωθι Διδ)σῶν, διότι ἀπέσχον ἀδικαιολογήτως τῶν καθηκόντων των ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῶν 30 ἡμερῶν, ἤτοι:

1) Εὐθυμίας Βλαχογιάννη ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ
2) Σπυριδούλας Λόη » » 8ῳ
3) Ἀλίκης Χαραλαμπάκη ἐπὶ » 6ῳ

Ὡσαύτως ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ αὐτὸ Φ.Ε.Κ. αἱ παραιτήσεις τῶν κάτωθι:

1) Στεργιανῆς Κουφοῦ Διδ)σης ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ, καὶ
2) Γεωργίας Πατσὲ ἐπὶ βαθμῷ 7ῳ.

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ - ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

Διὰ πράξεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 140)10.5.69 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Γ') μονιμοποιοῦνται μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν καὶ μισθὸν 8ον, 83 Διδάσκαλοι καὶ 3 Νηπιαγωγοί, κατόπιν προτάσεων τῶν Π.Υ.Σ.Δ.Ε. Νομῶν Μαγνησίας, Ἡμαθίας, Πέλλης, Πειραιῶς, Κιλκίς, Ἄρτης, Ἀργολίδος, Εὐρυτανίας, Καστορίας, Ἡρακλείου, Κερκύρας, Ἀχαΐας, Λαρίσης, Χανίων, Γρεβενῶν καὶ Φλωρίνης.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Ἀναπληρωτοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἐργασίας δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, συνιστᾶται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, τμῆμα Ἐκπαιδεύσεως (Τ. Μ. Ε. Κ.) σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ μετεκπαίδευσις τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Διὰ Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 153)20.5.69 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Γ') ἐπαναφέρονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν οἱ κάτωθι Διδ)λοι οἵτινες ὑπηρέτησαν εἰς Σχολεῖα τῆς Ἀλλοδαπῆς, διότι κατὰ τὴν 15.11.68 δὲν εἶχον συμπληρώσει τριακονταπενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, ἤτοι:

1) Ἄννα Παναγιωτίδου
2) Στυλιαν. Βαπορίδης
3) Ἰωάννης Κασσάρας
4) Πέτρος Στελλάκης
5) Γεράσιμος Στεφάτος
6) Ἑλένη Τσαγκάρη

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΙΣ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 321 Β. Δ)τος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 92) 16.5.69 Φ. Ε. Κ. (Τ. Α') καταργεῖται τὸ 4)θέσιον Δημ. Σχολεῖον Οἴκου Τυφλῶν Καλλιθέας Δ' Περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ ἱδρύεται 4) θέσιον Δημ. Σχολεῖον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ 2ου τοιούτου Ἁγίας Βαρβάρας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν 7ον 4) θέσιον Δημ. Σχολεῖον Ἁγίας Βαρβάρας ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Ἀθηνῶν.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. τῆς Δ. Ο. Ε. κ. Μιχαλακόπουλος Γεώργιος ὑπέβαλε τὴν ἐκ τοῦ ἀξιώματός του παραίτησιν πιεζόμενος ὡς ἀναφέρει ἐξ ἀπροβλέπτων οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν καὶ παραμένων μακρὰν τῆς ἕδρας τῆς Δ)σεως οὐδεμίαν θετικὴν ὑπηρεσίαν προσφέρει.

Οὗτος διὰ τῆς ἐπιστολῆς του ἐπιθυμεῖ νὰ τύχῃ τῆς συγγνώμης τοῦ Κλάδου διὰ τὴν ἀπόφασίν του ταύτην.

Τὸ Δ.Σ. τῆς Δ.Ο.Ε. δι' ἀποφάσεώς του παρεκάλεσε τοῦτον ὅπως μὴ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του ταύτην, πλὴν ὅμως οὗτος διὰ νεωτέρου τηλεγραφήματός του ἐμμένει εἰς αὐτήν.

ΥΠΑΓΩΓΗ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΙΣ ΕΤΕΡΑΝ ΕΚΠ. ΠΕΠ)ΡΕΙΑΝ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 176)69 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 51)69 Φ.Ε.Κ. (Τ. Α') ὑπάγεται τὸ Δημ. Σχολεῖον Σκαραμαγκᾶ ἐκ τῆς ΣΤ' Ἐκπ)κῆς Περιφ. Ἀθηνῶν εἰς τὴν περιφ. Ἀττικῆς καὶ τὸ 21ον Περιστερίου ἐκ τῆς ΣΤ' Ἐκπ)κῆς Περιφ. Ἀθηνῶν εἰς τὴν Γ' τοιαύτην.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἐμπορίου δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως συνιστᾶται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου Ὑπηρεσία Ἐκπαιδεύσεως (ΥΡΕΚ), ἀποστολὴ τῆς ὁποίας εἶναι νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

ΑΜΟΙΒΗ ΜΕΛΩΝ Κ.Ε.Μ.Σ. ΚΑΙ Ε.Μ.Σ.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 80481)7140 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 340)17.5.69 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Β') ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1969 μηνιαία ἀμοιβὴ δι' ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῶν ἀπολογιστικῶν στοιχείων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Μαθητικῶν Συσσιτίων καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας (600) καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν συμμετοχῆς εἰς τέσσαρας συνεδριάσεις μηνιαίως.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Διὰ Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 84)9.5.69 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Α') ἱδρύεται 1)θέσιον Δημ. Σχολεῖον εἰς Π.Ι.Κ.Π.Α. Καστέλλας Πειραιῶς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὸ Σωματεῖον «Κύκλος τοῦ Ἑλληνικοῦ παιδικοῦ Βιβλίου» προκηρύσσει τοὺς κατωτέρω διαγωνισμούς:

α) Χρυσοῦν μετάλλιον βραβεῖον "Αντερσεν δι' εἰκονογράφησιν βιβλίων διὰ νέους.

Οἱ συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχναι οἵτινες θὰ συμμετάσχουν εἰς τὸν διαγωνισμὸν δέον νὰ ἔχωσι φιλοτεχνήσει ἄνω τῶν 7 παιδικῶν βιβλίων. Δηλώσεις συμμετοχῆς ἕως 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ.

β) Τιμητικὸς πίναξ βραβεῖον "Αντερσεν διὰ παιδικὰ βιβλία ἐκδοθέντα τὸ ἔτος 1967 καὶ 1968, καὶ περιέχοντα ἑλληνικὸν θέμα διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος.

γ) Εἰς μνήμην Χρ. Παπαχρυσάνθου: Βραβεῖον 10.000 δραχμῶν διὰ τὸ ἑλληνικὸν πρωτότυπον καὶ μορφωτικὸν παραμύθι.

δ) Βραβεῖον Στ. Ξεφλούδα διὰ τὴν εἰκονογράφησιν τοῦ μορφωτικοῦ παραμυθιοῦ τὸ ὁποῖον θὰ βραβευθῇ.

Βιβλία καὶ χειρόγραφα δέον ὅπως ἀποσταλῶσι εἰς τὴν Δ)νσιν τοῦ Σωματείου Ἀκαδημίας 57 τηλ. 620—243.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΕΥΧΑΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εἰς τὸ εὐχετήριον τηλεγράφημα τῆς Δ.Ο.Ε. ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ ὡς ἀκολούθως:

Εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐχάς σας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ὀργανώσεως μεταπτυχιακῶν μαθημάτων ἀπὸ 23 Ἰουνίου ἕως 25 Ἰουλίου 1969 διὰ καθηγητὰς Ἀμερικανικῶν Σχολῶν Ἐξωτερικοῦ ἡ Ἀμερικανικὴ παροικία Ἀθηνῶν χορηγεῖ δύο ὑποτροφίας εἰς Ἕλληνας Ἐκπαιδευτικοὺς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ ὑποψήφιοι δέον ὅπως εἶναι κάτοχοι τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, τὸ δὲ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς μαθήματα: α) Τὰ νέα μαθηματικὰ εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, β) Κοινωνιολογικαὶ μορφωτικαὶ βάσεις εἰς τὴν Παιδείαν, δ) Διορθωτικὴ ἀνάγνωσις, ε) Μέτρησις καὶ βαθμολογία εἰς τὴν Παιδείαν — Ψυχολογίαν καὶ στ) Μαθηματικά.

Ὁ ὑπότροφος δύναται νὰ ἐκλέξῃ δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ὑποτρόφων θὰ γίνῃ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Ἰουνίου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι **δέον ὅπως** ὑποβάλωσι σχετικὰς αἰτήσεις εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐπιθεωρήσεις Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΔΡΑΣ ΕΠ)ΣΕΩΣ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 175)69 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 51)69 Φ.Ε.Κ. (Τ. Α'), μεταφέρεται ἡ ἕδρα τῆς Ἐπιθεωρήσεως Δημ. Σχολείων Μεραμβέλλου ἐκ Νεαπόλεως εἰς Ἅγιον Νικόλαον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 649 τῆς 21.4.69 Διδασκαλικὸν Βῆμα, σχολίου τῆς Δ)σεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο ΑΙΡΕΤΟΣ» ἡ Διοίκησις ἔλαβεν καὶ λαμβάνει καθημερινῶς πλῆθος συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν καὶ τηλεφωνημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐκφράζεται ἡ ὁμόθυμος ἐπιθυμία τῶν συναδέλφων ὁλοκλήρου τῆς Χώρας περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ θεσμοῦ τοῦ αἱρετοῦ, θέσιν τὴν ὁποίαν ἐλάμπρυνον κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκλεκτοὶ συνάδελφοι.

Πολλαὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστολῶν λίαν κολακευτικῶς ἐκφράζονται περὶ τοῦ Δ. Κουτσουβάλα, ὅστις ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας κατήγαγεν θριαμβευτικὴν νίκην κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1966.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 650 Δ. Β. ἐκ λάθους ἀνεγράφη ὅτι ὁ Σύλλογος Δ' Ἀθηνῶν ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σύλλογον Καλαβρύτων 1400 δραχμὰς ἐνῶ τὸ πράγματι ἀποσταλὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 4.000 δραχμάς.